Regula Salvatoris, Revelationes extravagantes : A 75

HS A 75

National Library of Sweden

Kungl. Biblioteket,
STOCKHOLM
Handskrifter.
№ *A. 75.

£ 60/12/6—

ordo sancte Brigide ab ipsa institutus
et ordinatus anno dni 1367 sub regula
sancti Augustini, à Gregorio undecimo
fuit approbatus e confirmatus anno
dni 1376] et est 16. Religio que mili,
tat sub regula santi magni patris
e nota quod sunt amplius triginta
Religiones qua militant sub regu,
la eius, et ideo merito Magnus
Pater appellatur, laus deo
Et omnes qui militant sub regula eius
tenentur ieiunare eius vigilia

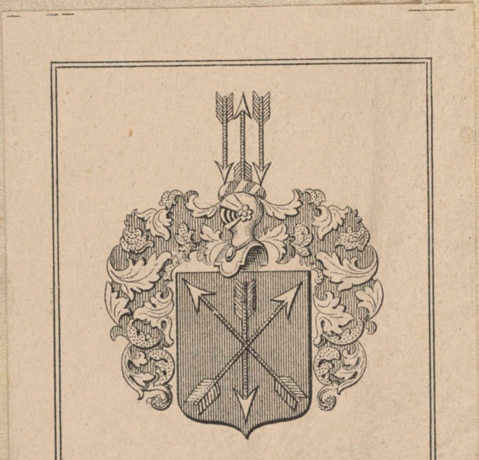

I

Regula S. Salvatoris
cum Revelat. Extrauagant.

Förvärfvad till Kongl. Biblioteket 9 Febr.
1887 genom byte med G. H. Stråle.
Köptes af honom i Paris 1885 hos Tross för 600 fr.

Kungl. Biblioteket

Kungl. Biblioteket

Hic incipit Regula Saluatoris data diuinitus
ab ore xpi deuotissime sponse sue dn̄e Brigide. cui⁹
religio debet esse monialiū ad Reuerentiaz glōse
uirginis marie. Que quidā Reglā dc̄e dn̄e data
fuit miro mō. In castro Wazsteno. in regno Suecie

Incipit Prologus ✣ ✣

IN dominio Regis nouergie
qui est ad septētrionem oīuz
regum ultimus. Ita q̄ ultra
terras sui principatus null⁹
inuenit̃ hominib⁹ habitabi
lis locus. Contigit dn̄e Bri
gide orationi intentius ua
canti q̄ uirib⁹ corpis quasi
exinanitis cepit eius anim̄
ad uidenduz audiendum.
loquenduz ⁊ sentienduz. ea
que spiritualia sunt omib⁹
suis uirib⁹ effici pfectissime
uigorosa. Taliter q̄ sepius
rapta multa audiuit ī spū
seu in uisione spirituali et
intellectuali sibi spiritualit̃ enarrari que post
moduz Archiepō Vbsalensi una cum aliis t̃b⁹
epis ⁊ cuidam magr̄o deuotissimo qui magn⁹
theologus habebatur. Atq₃ uni abbi deo deuoto
⁊ ualde religioso eadem persona cum magna

reuerentia et timore dei humilit' ꝓpalauit ti
mens illudi sub spetie angeli lucis ab illusore
angelo tenebrarum. Et omnes et multi amici
dei hec audientes et per hec mature et spualit'
ad inuicem conferentes diuinitus a spiritu
bono ueritatis et lucis ex spali sps sci gratia
omnia eidem psone reuelata fuisse compro
bauerunt. In tali etiam reuelatione semel
uidebat uirum quendam et unam mulierem spe
tiosissime forme cui continue uox quedam di
cebat. Ecce hee due psone quas uides sunt yhs
xps et sua mater maria qui tales tibi pro nunc
apparent quales erant in mundo uiuentes. Sed
qualia eorum corpa iam sunt in celo impossibile
est tibi cognoscere uel uidere. Hoc itaque uerbo
dco yhc xpc qui aparuit labia sua mox aperi
ens loquebatur dicens.

Xpus loquitur se uelle plantare nouam uineam uidelicet nouam Religionem.

Ego sum sicut rex potentissimus qui pla
tauit uineas suas. et fecerunt optimum
uinum multo tempe. Tandem inimicus
eius seminauit in eis semen pessimum quod i
tantum creuit et se dilatauit quod palmites uinum
portare non poterant nisi cum magna difficulta
te. Serui autem regis dixerunt ad eum. Dne c
siderauimus uineas tuas et inuenimus in eis

ualde paucos palmites portantes uinū. Et illa
pessimuz semen quod ad nichiluz ualet nisi
ad cōburenduz ultra moduz excreuit quibus
respondet dn̄s. Ego plantabo m̄i nouā uineā
ubi apportabuntur noui palmites 7 mittent
radices 7 ego ip̄e apponaz circa eam pinguedi
nem 7 implebitur uino optimo. Hanc autez
per memetip̄m custodiaz quod si in ea aliquid
nociuū intrauerit pinguescet ex hoc uinum
7 eo amplius dulcescet 7 illud nociuū anich
abitur 7 arescet 7 citius decidet ne noceat. Cū
autem uinū uinee huius uenerit ad collegiuz
meum tunc gaudebūt omnes 7 dabūt gl'az
7 honorē ei qui plantauit uineaz 7 pinguedi
nem apposuit. gaudebit etiaz ille qui radices
posuit Nec eius deus obliuiscetur qui palmites
apportauit. Ex hac autē uinea multe uinee
longo tp̄e arentes renouari incipient 7 facē
fructuz iuxta diem īnouationis sue. Xp̄us
loquens sponse sue dicit quod ipa debet esse uitis
predicte uinee sue 7 fundatrix dicte noue Religionis.
Ego sum creator omniū rerum a q̄ procedit pal. fetiferi
7 a nullo creatus. Inter omīa que feci
nichil in tantaz dignitatem feci sicut
hominez quē constitui dnm sup omīa q̄ creata
sunt in terra etiaz dedi ei intelligentiaz ut
eis ad necessitatez 7 comodū suum uteretur.

& me de data sibi gratia collaudaret. Sed inter omnia me nichil ad iram tantum prouocat sicut homo & preter eum omnia stant ad preceptum meum. Dixi tibi prius quod eram similis regi qui plantauit uineas que dederunt fructum bonum longo tempore. Que fuerunt uinee iste nisi Religiones & instituta sanctorum patrum de quibus sitientes refocillabantur ceci illuminabantur. Nunc autem conqueror quod maceria uinearum dissipata est & custodes dormiunt & ingrediuntur fures radices suffodiuntur a talpis. palmites siccati aridi sunt & racemi a uentu prostrati conculcantur. Propterea ne omnino uinum deficiat plantabo michi de nouo uineam in quam tu portabis palmites uerborum meorum. Amicus meus ponet eos Ego uero ipse deus apponam pinguedinem gratie mee. In hanc autem uineam mittam custodes qui non dormient in nocte. Statuam maceriam per diuinam caritatem Stabiliam radices in ea bone uoluntatis que non suffodientur dyaboli temptationibus. Dilatabo palmites operationis diuine. Dulces faciam racemos opinionis & deuotionis eius multis. Ideo tu que debes palmites portare debes esse fortis & stabilis parata & uigilans ad recipiendum fideliis & cauta ad custodiendum ne dyabolus decipiat te. Ille uero qui locaturus est palmitem

debet esse consideratiuus ut ponat eos in loco de
bito solicitus et diligens in muniendo pro frigore
et ardore. Ideo sta firmiter et dilige me toto corde et
fuge omnem superbiam et assume omnem humilitatem
Serua os tuum et omnia membra tua ad honorem
meum obedi sicut tibi precepam. Discute omni
hora conscientiam tuam quantum excedis et quo
modo consurge statim ad me si cadis. Non cures
mundi honores nec eius amicos quia cum me
habueris omnia dulcescent tibi. Et cum tu me per
fecte dilexeris omnia preter me que mundi sunt
amara fient tibi quasi uenenum.

Hic loquitur xpc Ad sponsam

Hanc igitur religionem ad honorem amantis
sime matris mee per mulieres primum et
principaliter instituere uolo cuius ordi
nem et statuta ore meo proprio plenissime decla
rabo. Videlicet De humilitate et castitate
et paupertate. Capitulum Primum

PRincipium itaque huius religio
nis et salutis est uera humilitas et
pura castitas atque uoluntaria
paupertas. Ideo nulli licitum
sit habere aliquid proprium nullam omnino
rem cuius minimam sed nec obolum q
dem possidere uel attractare manibus
nec auri quid habere uel argenti nisi forte

pro intextura alicuius operis auri uel argenti
tactu opus sit et hoc etiam nō absq3 consilio et
licentia abbatisse. Omnia aut necessaria de
abbatissā speranda sunt .s. indumenta regula
ria lectisternia et instrumēta operis nec q̄cq
habeant quod regula nō pmittit.

De lectisterniis. Capitulum. Secundum.

Sciendum est aut q lectisternia regula
ria esse debent de straminib9 sup illa
uero duo tolaria de burello sine lin
teaminib9 et culcidris sub capite uero est ha
bendus cussinus tela coopertus et ceruical
similiter coopertum tela

De indumētis soror Capitulum .iij.

Indumenta sororu3 sint
due camisie de albo burello una pp̄ter
quotidianū usum alia pp̄ter lotionem
Una tunica de burello griseo et una cucullā
cuius manice non longius q ad sumitatē
medii protēdant et dependentes sinus circa
manum qn̄ manualia fructia exercebunt
cum nodo ad instar aliar manicar moderā
te ad brachia astringant. Unū etiā man
tellum habendū est de burello griseo sicut
tunica et cuculla quod quidē mantellū nō
sit de foris corrugatum nec accurate cōposi
tum sed ex parte strictum et planū totum
habens utilitatis nichil uanitatis quod ec

in estate simplex debet esse, in hyeme uero suf
foratum nō pellib; delicatis sed agninis uel
ouinis de pellib; etiam huiusmodi pellitium in
hyeme hri potest. Ipm quoq; mantellum ab
uno palmo terram nō ptingat et nodo ligneo
in pectore colligetur. Ad caltiamenta autē
pedum in estate hēant sotulares usq; ad talos
et pedules usq; ad genua. In hyeme uero sotu
lares usq; ad genua altos suffōratos burello
et pedules eque altos. Ornamenta capitis
erit uitta qua frons et gene circumdentur et ex
pte operiatur facies cuius extremitates una
acus in occipite iungat sup hanc ponatur uelū
de tela denigrata quod ne defluat tres acus
adaptabunt una circa frontem et due
circa ambas aures. Deinde sup uelū ponatur
corona de tela alba cui assuantur quinq; parti
cule de panno rubeo quasi quinq; gutte sang
inis. Prima pticula sit in fronte altera in oc
cipite tertia et quarta circa aures quinta in
medio capitis in modū crucis. Hanc coronā
una acus in medio capitis stabiliet et capiti
coaptabit. Istam autē coronā tam uidue
quam uirgines portabunt in signū cōtinētie
et castitatis. De horis diuinis sororum. Cap. iiii.

Sorores omni die ob reuerentiā mris
mee uirginis marie cantabūt solēniter

horas ipsius cum tribus lectionibus tam festiuis quam priuatis diebus. Omni etiam die signo facto ad uesperos sorores conueniant ad inuicem et primo dexter chorus legat vnum Aue maria et inclinans se alteri choro profunde dicat. Indulgete nobis propter deum et pijssimam matrem eius mariam si nos uerbo uel facto signo uel nutu offendimus nos enim si in uobis est aliquod delictum contra nos libentissime dimittimus. Et altero choro similiter inclinante et legente ueniamque petente sic accedant ad uesperos. Ad finem uero omnium horarum cantabunt antiphonam. Aue maria cum collecta sub hac forma. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui pro nobis de castissima uirgine nasci dignatus es fac nos quesumus tibi casto corpore seruire et humili mente placere. Oratio.

Oramus et te pijssima uirgo maria mundi regina et angelorum ut eis quos purgatorius examinat ignis impetres refrigerium peccatoribus indulgentiam iustis in bono perseuerantiam nos quoque fragiles ab instantibus defende periculis. Per christum dominum nostrum. Amen.

Omnibus quoque diebus festis et priuatis. Missa de matre mea per sorores cantetur et omni sabbato sorores post missam matris mee cantabunt Salue regina.

De silentio. Capitulum Quintum.

AD seruandam grauitatem silentij a sūmo
mane usq; ad post missam cantatā de
mr̃e mea nulli loqui aliq̃d licitum sit.
nisi in casu necessitatis & de licentia abbatisse.
Finita aut̃ illa missa in locis debitis int̃ hōs
usquequo legant̃ benedictiones mense de col
latione spūali & obsuantia ordinis de quib;
cumq; uere necessarijs licentia loquendi con
cedatur. Scurilia uero & otiosa uerba in oī
loco omniq; tempe penitus caueant̃. Deinde
lectis gratijs in ecclia inter sorores loqui pñt
donec uesperos incipiant. Et tunc ec̃ silentiū
donec grãs post cenā in eccia legerint solicite
est tenenduz. Illo quoq; modico interuallo
quod est inter grãs & collationē loquendi licē
tia condonatur. Incepta uero collatione omī
studio silentiū teneat̃ donec in die sequenti us
q; ad finē missa cantata fuit̃ de mr̃e mea glose.
Et ad omīa silentia iam ꝯscripta sorores uniū
salit̃ astringant̃ pret̃ eas que ad officia talia
deputant̃ que sine loquela cōpetent̃ non possīūt
exequi. Omīa enī rōnabilit̃ debent fieri & ut
occasio a prauis excludatur. Quod nulli liceat
Ingredi monasterium. Capitulū. VI.
Remota omni occasione cuiuscūq; necessi
tatis siue supplicationis nullus sclarū

uiror uel mulier nullus religiosor seu alior
clericor claustra monasterij ingrediat. Collo
quium quoq omniū nisi certis tempib eis
interdicitur. Quibus dieb et modis licz mo
nialib loqui ad cratem psonis secularib
his ante tempib mo Caplm. vij.
Moniales secularib loqui possunt semp
sint tñ sociate et de licentia abbatisse lo
quant. s. a nona usq ad uespas. Et hoc tãtuz
dnicis dieb et magnis festiuitatib scõrum
Non tñ exeundo sed ad fenestras deputatas
sedendo. Nulli eñi post introitū suū licebit
de monasterij claustris exire. Si qua forte
a parentib uel amicis honestis et caris uide
ri desiderat aperire põt fenestraz de licentia
abbatisse et hoc aliquotiens in anno si aũt
non apit fenestrã eo copiosior mercedes ei re
promittitur in futuro. De ieiunijs mo
nialium. Capitulum. viij.
IN aduentu dñi omnes in cibis quadra
gesimalib ieiunabunt usq ad diem
natiuitatis mee. Feria quoq sexta
proxima ante dnicam xlᵉ. ieiunare incipi
ant in cibis quadragesimalib usq ad pas
cha. Feria uero sexta prima post ascensi
onem meaz usq ad festuz pentecostes ie
iunabũt in piscib et lacticinijs. A festo

aut̃ exaltationis scẽ crucis ieiunabũt usq̃
ad festum sci michaelis in piscib⁊ ⁊ lacticī
niis. A festo etiã oĩum scõrum usq̃ ad aduẽ
tum ieiunabũt in piscib⁊ ⁊ lacticiniis. Hiis
aut̃ dieb⁊ infrascriptis debent ieiunare ĩ pa
ne ⁊ aqua. s. ante quatuor solẽnitates vir
ginis mr̃is mee. Purgationis. Annuntiati
onis. Assumptionis ⁊ Natiuitatis. In uigi
liis omniũ aplorum hoc excepto q̃ ubicũq̃
duo apli in una solempnitate cõbinantur
ut puta petri ⁊ pauli. Phylippi ⁊ Jacobi. Sy
monis ⁊ Jude ieiuniũ unius diei stabit pro
ambobus. Johannis ante portam latinã
Johannis baptiste. sci Mychaelis archãgli
Omniũ scõrum. Parasceues. Et ante solẽ
nitatẽ corpis mei. Hiis supradictis dieb⁊
oĩs in pane ⁊ aqua ieiunabũt. Et est sci
enduz q̃ in oĩb⁊ ieiuniis excipiende sunt
egrote ⁊ antique. Sic ⁊ talit̃ q̃ in ieiuniis ec
clesie forma ecclie seruetur. In ieiuniis
uero istarũ constitutionũ excipere ⁊ dispẽsare
possit Abbatissa scdm suam discretionem.
Illis quoq̃ compatiendũ est que intelligũt̃
ad pagenda offitia sua uere debiles existere
dum ieiunant. Ceteris aut̃ tempib⁊ toci⁹
anni in omĩ ebdomada quater uescant̃
carnib⁊. s. die dñico. die lune die martis

⁊ die iouis in cenis autē istoꝝ dieꝝ piscibus
vescant͛ ⁊ lacticinijs. Die aut͛ mercurij absti
nebunt a carnibꝫ tam in prandio quam in
cena, licebit tñ illo die vesci piscibꝫ ⁊ lacti
cinijs. In sextis ferijs tocius anni ieiuna
bunt in cibꝫ quadragesimalibꝫ Sabbis q͠q3
in piscibꝫ ⁊ lacticinijs ieiunabūt. Preterea
omnibꝫ alijs ieiunabilibꝫ diebꝫ s͠cdm sta
tuta eccl͠ie ieiunabunt —

De modo receptionibꝫ monialiū. Capm. ix.

Si qua ad Religionem suscipi rogauūt
nunquaꝫ ante unū annū ~~annū~~ integꝛ
recipiat͛. Sed dicat͛ primo reuertere
ad nos post tres menses ⁊ interim delibera
bimus de te. Cūq3 statuto tp͠re redierit. In
quirat ab ea Abbatissa quo desiderio petit
religionē quibusue vinculis tenet͛ in mū
do ⁊ auditis causis eius ⁊ ꝓposito dicat͛ ei
filia q͠nq3 sub specie boni latet falsitatis
laqueus ⁊ inconsideratio futuroꝝ multos
subplantat. Reuertere ergo ad nos post
aliq̃s menses ⁊ ostende nobis desideriū tuū
Si pseuerit in bono reuertente ergo illa ⁊
humiliante se sicut prius predicentur ei
dura ⁊ aspera ordinis ꝯtemptus mundi
⁊ obliuio parentū que omīa si se suaturā
promiserit tunc circa finē anni omnis

congregatio consentiet in eam . que si talis
persona fuerit quod de eius uita non est dubium
in ipso principio petitionis eius omnis consentire
poterit in eam Sed ante annum ad introitum et pro
fessionem seu habitus receptionem nullatenus ad
mittatur et tunc in fine anni quando recipitur utraque
pars renuntiet anno probationis qui consueuit
fieri in aliis religionibus infra monasterium.
Adepto itaque consensu ingressionis mittatur
pro episcopo diocesano qui rogatus ueniens conse
crabit eam . Sed antequam presentetur episcopo consecran
da tondeatur capillis ab Abbatissa secundum mo
rem monialium . Veniens autem episcopus uel alius
episcopus de licentia sua uel alterius qui iurisdictio
nem ordinariam tunc habet in illa diocesi descen
dat ad ianuam ecclesie et eam que religionem
ingressura est expectantem Episcopus autem fores et
interroget dicens. Es tu libera et ab omni uinculo
ecclesie immunis . scilicet coniugii uoti et excommunicationis.
Que si responderit uere libera sum . Subiungat
episcopus numquid pudor aut dolor mundane aduersi
tatis compellit te ad religionem . aut forte co
pia debitorum tuorum non solutorum coartat te
Respondente illa nequaquam dolor aut pudor
aliquis incitat me ad ista . sed feruens amor
christi et omnia debita mea iuncta facultatem meam
iam solui . Tunc adhuc addat episcopus petis ingre

ingressus huius religionis in nomine yhu xpi
et in honore sanctissime matris eius. Dicente illa
Peto. Introducat eam tunc eps in ecclesiam dicens.
Ecce nunc illa digne ingreditur hanc religio
nem et cum ingreditur ecclesiam ferat ante illam
vexillum rubeum in quo ymago corporis mei
passi depicta sit ex parte una et ymago ma
tris mee ex altera, ut aspitiens noua sponsa
signum noui sponsi in cruce passi / discat pa
tientiam et paupertatem. Et aspitiens virginem
matrem discat castitatem et humilitatem.
Introducta igitur illa in ecclesiam statuatur
circa fores ecclesie et eps in aliam partem modi
cum ab ea secedens consecrabit anulum eius
accensis autem duabus faculis que ante vexil
lum ad eam accense portabuntur et ardebunt
quam diu missa celebratur dicat eps. Oratio
Omnipotens sempiterne deus qui de
sponsasti tibi sponsam nouam in mia
et miserationibus benedic anulum istum
ut sicut exterius famula tua signum noue
sponse portat in manibus sic interius fidem
tuam et caritatem portare mereatur. In
nomine ✠ patris ✠ et filij ✠ et spiritus sancti
Amen. Deinde benedicto anulo eps appro
pinquans ad famulam dei dicat. Tu debes
promittere deo et michi ex parte eius te obe

dire prelatis tuis et sedm regulam saluatoris uiuere usque ad finē uite tue. Et tunc monialis uel frater recipiendus respondeat. Modus professionis. Ego soror uel frater. N. facio professionem et promitto obedientiā deo omnipotēti et beate marie semper uirgini, btē brigide et tibi epō ex parte eorum et Abbatisse aut generali confessori monasterii si frater est et successoribus tuis uiuere sine proprio et in castitate sedm Regulam sancti Saluatoris usque ad mortem. Et tunc subiungat epūs tali intentione oportet te dare fidem deo tuo et uouere ut nichil omnino sicut deū tuum diligas et toto desiderio conuenit tibi assentire in ipm. Tunc rūdeat illa. Assētio in deum meum toto corde et tota mente offerens me illi in omni simplicitate cordis. Cum sic iterum rūdet epūs. Et ego ex parte dei omnipotentis et unigeniti filii eius dni nri yhu xpi assentio in te et legat istam orationem.

Deus ope yhc xpe uerus deus. Oratio. et uerus homo qui in utero uirginis descendere est firmet in anima tua et tu in ipso. In nomine ✠ patris et filii ✠ et sps ✠ sancti. Amen. Deinde imponat anulum digito dextre manus eius dicens. Bñdico te in sponsam dei et in perpetuam eius possessionem. In noie pris ✠ et filii ✠ et sps sci ✠ Amē.

Aurea verba et in die milies relegenda et singula singulis fratrū sororūque cordibus imprimē

Post hec eps accedens ad altare incipiat missã
cantando de scã trinitate ⁊ famula dei interi
stabit inferius iuxta sacrarium. Dum aũt incipit
offertorium ipã procedens ad altare offerat et
statim redeat ad locum suum. Dicto uero offerto-
rio uestimenta eius que regula iubet habere
parata a couentu apportent ad altare. ante
epm. que ipe benedicet legens istaz orõnem
Domine yhu xpe qui non uis **Oratio.**
mortez peccorum sed desideras pniam.
quesumus clementiaz tuam ut hec ues
timenta que in signũ humilitatis ⁊ penitẽcie
hec famula tua ferre proponit tu benedicere
✠ digneris ut uanitate huius seculi relicta
te per ueraz humilitatem induere mereatur.
In nomine ✠ patris ⁊ filij ✠ ⁊ spiritus ✠ sci
Amen. Vestimentis ergo scificatis unus cle
ricorum uocabit famulam dei ad altare an epm.
que nudis pedibus incedens, ⁊ exterioribus uesti
mentis ante altare se exuens. in una tunica
remaneat. consecratũ habitum susceptura. In
duatur deinde per epm tunica regulari dicẽ
te episcopo hanc orõnem. Item alia orõ
Deus omnipotens det tibi uerã penitẽ
tiam in tua conscientia. ⁊ pfectã contri
tionem in corde. In noie ✠ patris. ✠
⁊ filij ✠ ⁊ spiritus sancti. A M E N.

Deinde

Deinde ipsa muniat pedes suos sotularibus dicente
Episcopo . hanc orationem . Oratio.
Dominus noster ihesus xpistus faciat rectum gressum
pedibus tuis et det tibi nunc sic procedere
in via salutis, ut numquam amplius consentias
peccato, donetque tibi de peccatis commissis emendationem
veram et de futuris cautelam. In nomine ✠ patris et
filii ✠ et spiritus sancti ✠ Amen. Cum autem induitur cucullam
dicat episcopus. Oratio.
Dominus ihesus xpistus spes omnium xpistianorum
det tibi spem et fiduciam in animo tuo ut sic
speres de dei misericordia quod non obliviscaris eius
iustitiam et sic timeas eius severitatem quod non
negligas eius pietatem et bonitatem. In nomine
patris ✠ et filii ✠ et spiritus sancti ✠ Amen. Deinde ad
aptato mantello. dicat episcopus. Oratio.
Dominus deus omnipotens principium vere fidei
corroboret et confirmet animam tuam in vera
fide et det tibi que credenda sunt credere
usque ad finem vite in bono incepto persistere
In nomine patris ✠ et filii ✠ et spiritus sancti ✠ Amen.
Deinde coniungatur mantellum cum nodo li
gneo dicente Episcopo. Oratio.
Dominus noster ihesus xpistus qui propter nimiam
caritatem qua dilexit nos ligno crucis
affixus est et amarissima morte damp
natus ipse animam tuam configat et transuer

Hæc attende et letare

beret transfuerberet memoria passionis sue ut
caritas tua ad solū deū ferueat ꝛ ignis cari
tatis diuine amplexans te tribuat tibi regeꝫ
in suo bñdicto brachio in quo om̄s sc̄i requi
escunt. Jn noīe p̄ris ✠ ꝛ filij ✠ ꝛ sp̄c sc̄i ✠ Am̄
Postea ip̄a uelabit caput suū uicta/ ep̄o im
ponente acum ꝛ dicente. Oratio.

Dominus nr̄ yh̄s xp̄s sit tue anime ium
braculū ꝛ refrigeriū/ ut nulla ei nociua
nocere ualeant. Jn noīe p̄ris ✠ ꝛ filij
✠ ꝛ sp̄c sc̄i. ✠ Amen. Jmposito autē uelo di
cat Episcopus. Oratio.

Dominus yh̄s xp̄s det intellectui tuo spi
rituale lumen ꝛ sapiam, ut terrena oīa
ꝛ que aīe tue sunt nociua ante oculoꝫ tuos
sint mortua. ꝛ uia que ducit ad celestia illuiet
ante aīaꝫ tuaꝫ quatenus eū qui te elegit cog
noscere possis. Jn noīe p̄ris ✠ ꝛ filij ✠ ꝛ sp̄us
sancti ✠ Amen. H̄is finitis reuertat famlā
dei ad locū ubi stabat prius/ Et ep̄s p̄sequat
missam, qui cū uenerit ad partē illaꝫ misse
in qua sacerdos in sponsali missa solet cōuer
tere ꝛ bñdicere sponsum ꝛ sponsam, cōuertat
ꝛ ip̄e se ep̄s ꝛ uno clerico uocante famulam
dei ad altare īponat ei coronā sup̄ uelū dicēs.

Dominus nr̄ yh̄s xp̄s stabiliat Oratio
signū suum in te quod capiti tuo īpono

⁊ dirigat uoluntatē tuaz in omib; que nūc
uouisti. ut firma sis ⁊ constans. ⁊ fatiat te
coronari corona iustitie iuxta benignam uo
luntatez suam ut ei qui in trib; psonis est
unus deus uniat̃ insepabilit̃ anima tua.
In noīe pr̄is ✠ ⁊ filij ✠ ⁊ sp̄c sci ✠ Amen.
Deinde mittat acum in coronā dicens.
Ihesus xp̄c configat dilectione sua cor tuū
⁊ aīam tuaz ut nullius temptatioīs sti
mulos expauescat. In noīe pr̄is ✠ ⁊ filij ✠
⁊ sp̄c sci ✠ Amen. Hijs finitis reuertat̃ fa
mula dei ad locuz suuz priorē usq; ad finem
misse. qua finita unus clericoꝝ uocet eam ad
altare dicens. Procede sponsa xp̄i ad altare xp̄i.
Ipā igit̃ procedens humiliet se ad uenaz sup
fatiem suam ⁊ ep̄s flexis genib; cū clericis suis
legat letanias orando oms scōs pro famula
dei accedat pstratam ⁊ legat sup eaz absoluti
onez pccōꝝ. ⁊ sic absolutione pcepta. illa sgens
sumat corpus meuz quo sumpto quatuor so
rores aperta ianua p quā famula dei intratu
ra est exeant celerius ⁊ feretruz quod terra
supiecta ante ianuaz ante inchoationē mis
se statuendū est inferant in monasteriū de
inde ep̄s accedens ad eandez ianuam subseq
te famula dei cū duab; facul̃is ⁊ clericis ym
nū. Veni creator sp̄c decantantib;. Assignabt̃

eaz Abbatisse expectanti eam ad ianuaz cu con
uentu dicente epo abbatisse hec uerba .
Ecce coraz deo et scis omnibus et in fatiem sce
ecclie comendo animam istius sponse dei i ma
nus custodie tue que si p negligentiam tuam
lapsa fuerit Sponsus suus yhc xpc requiret e
am a te Conserua igitur et custodi depositum
dei ut cum ratiocinatio queretur eam sanctio
rem reassignes quaz scam suscepisti Cum res
pondeat Abbatissa grandis thezaurus est
iste pater kmie et labor difficilis nec ad ista
uires mee suppetunt. Vex tamen precibus tuis
adiuta et de adiutorio dei confidens fatiam quod
iubes Et sic famula dei protinus introducta clau
datur ianua et ipa statim ducatur ad caplm et
de inde per octo dies nulla artabitur discipli
na sed inferius stabit in choro . Completis
autem diebus octo astringatur sicut cetere ad obs
uantiam ordinis et iuxta ultimam in choro et
in mensa statuatur . De numero sororum et sa
cerdotum dyaconorum et laycorum. Caplm decimum .

Sorores erunt Sexaginta et non plures
que clericos habebunt qui cotidie de tpe
missam et offm quod habetur in ecclesijs
cathedralibus illarum terrarum in quibus huiusmodi monas
teria sunt decantabunt. Ipi quidem a mo
nasterio sororum sint omnino separati unam per se

habentes curiaz in qua hītabunt ⁊ de curia i
troitũ in ecclesiam ⁊ chorũ inferiorez hēbunt.
chorus uero sororum erit supius sub tecto ita
tamē q̄ sacramenta uidere ⁊ offm̄ audire
ualeant Ipi quidem sacerdotes debent esse
xiij. iuxta numerum xiij. aplōrum quorum paulus
tercius decimus nō minimũ laborem sustinuĩt
Deinde quatuor dyaconi qui etiaz sacērdotes
pñt esse si uolunt ⁊ ipi figurā hn̄t quatuor
pcipuorum doctorum Ambrosij Augustini Grego
rij ⁊ Jeronimi. Deinde octo layci qui laborí
bus suis clericis necessaria mīstrabũt Cō
putatis igitur sexaginta sororibus xiij sacer
dotibus quatuor dyaconis ⁊ octo eorum suito
ribus tantus omniũ psonarum erit numerus
quantus erat xiij aplōrum ⁊ septuagitaduorum
discipulorum. De habitu fratrum omniũ

Sacerdotes om̄es Caplm̄ undecimũ
⁊ frēs duo subtunicalia alba de bu
rello ⁊ unam tunicaz de griseo bu
rello hr̄e pñt ⁊ cucullam de burello griseo
an assutuz sit caputeuz ⁊ sup cucullaz mā
telluz de griseo burello. Pelliciũ quoqz ⁊ fo
ratura sub mantello de pellibus agninis uel
ouinis dū necē fuerit habeant. Ipi quidē
sacerdotes xiij ob reuerentiam mee passio
nis portabunt in mantellis suis ad sinistrũ

partem crucem rubeaz de panno assutaz / ꝛ in
medio crucis modicū rotundi panni albi ꝓpt̄
mysteriū mei corpis quod cotidie ymolant̄.
Dyaconi aut̄ quatuor portabūt in mātellis
suis circulū albū ꝓpter icomprehensibilez sa
piam quatuor doctoꝝ quoꝝ figuraz gerunt
in quo circulo quatuor pticule rubee fcē in
moduz linguaꝝ assuant̄ qꝛ sp̄s scs̄ inflāmauit
eos de excellentia deitatis / de misterio incarna
tionis mee / de uanitate ꝛ ꝯtemptu mundi /
de premijs iustoꝝ / ꝛ penis maloꝝ. Fratres aūt
layci in mantellis suis crucē albam portabūt
ꝓpter inocentiaz / in qua cruce sint quasi quiqꝫ
particule rubee ob reuerentiaz quīqꝫ uulneꝝ
meoꝝ. Sacerdotes uero ꝛ frēs hēant calceos
usqꝫ ad talos ꝛ caligas in estate / In yeme
autē sotulares suffoꝛatos burello ꝛ caligas.
¶ Et est sciendū qꝛ isti frēs nūqꝫ debent esse
plures in monasterio qꝫ. xxv. qui eodez mo
ꝛ eisdem locis ꝛ benedictionibꝫ p epm̄ recipiē
di sunt ꝛ ꝯsecrandi quibꝫ sorores / excepto qꝛ
pro anulo recipiet ep̄s manus frm̄ cum bn̄
dictione qua īponit̄ sororibꝫ anulus / ꝛ pro
uelo imponat ep̄s manus suas sup capita
eoꝝ / eisdem uerbis quibꝫ īponit̄ sororibus
uelū. Pro corona uero fiat crux cum bene
dictione qua imponit̄ corona. Tonsuraz eō

hēant frēs sicut in alijs monasterijs. Post mis
sam aut locabit eos epc in curia frm de qua
nūqꝫ egredient nisi in ecciam uel nisi i graui
⁊ ineuitabili casu necessitatis. De electione
Abbatisse ⁊ confessoris gnalis monasterij.
Caplm duodecim.

Abbatissa eligatur a
conuentu electa uero legittime ab epo
confirmet. que ob reuerentiaz beatissime
uirginis marie matris mee cui hic ordo dedica
tus est caput ⁊ dna esse deb; quia ipa uirgo cui
Abbatissa gerit uicem in terris ascendente me
in celos caput ⁊ regina extitit aplorum ⁊ dis
cipulorum meorum. Abbatissa etiaz unum de trede
cim sacerdotib; in quem ipa unacum omi cogre
gatione sororum ⁊ frm consentit in confessorez
omnium eligat. Ipmqꝫ eps confessorem gnalem
monasterij constituat ⁊ confirmet cum auctē
ligandi atqꝫ soluendi corrigendi ⁊ reformā
di plenarie ab epo concessa. Omnes sacerdo
tes ⁊ frēs sicut sorores abbe in omib; obedi
ant contra preceptū eius nichil omnino ul
ne minimū quid fatientes. Nun tam gnalis
confessor preter iuditia frm ⁊ oseruationē
ordinis absqꝫ consiliū Abbatisse nichil oio
fatiat que quia caput monasterij est de ne
gotijs est consulenda. De offitio predicati
onis ⁊ ofessionis frm sacerdotū. Capm xiij.

NA

Sacerdotes uero isti tredecim tm̄modo diuino offitio studioqꝫ ⁊ oroni uacare debēt nullisqꝫ alijs se implicare negotijs. Qui q̄dē omni die dnico euangeliū illius diei in ipsa missa omībꝫ audientibꝫ in materna lingua exponere teneant̄. Cunctisqꝫ solemnitatibus quaꝝ uigilias seu profesta ieiunant in pane ⁊ aqua atqꝫ alijs quibꝫcūqꝫ festis uigiliaꝫ habentibꝫ debent publice predicare. Confessori ēē generali ad minus ter in anno oīuꝫ sororum sacerdotū ⁊ frm̄ conscientie ꝑ confessionem patefiant. Et qꝛ oīuꝫ ꝯscīe pluries in anno per confessionē sunt purgande licitum sit ipi generali cōfessori de .xiij. sacerdotibꝫ quotquot uoluerit eligere ad confessiones audiendas qui omni die ad satisfatiendū de hoc sacramto unicuiqꝫ confiteri uolenti sint parati.

Quibꝫ diebꝫ moniales coīcare debeant. Cap̄ .xiiij.

Omnibꝫ diebꝫ festiuis quorum uigilie uel profesta in monasterio ieiunat̄ in pane ⁊ aqua ⁊ in cena mea ⁊ in die pasce ⁊ ascensionis pentecostes ⁊ natiuitatis mee omīs cōmunicabunt. Alie aūt moniales quibꝫ deus deuotionē maiorem inspirauerit si feruenti desiderio petunt cum consilio confessoris sui omni sabbō possint cōmunicare

De Capitulo tenendo ⁊ de pena

De imponenda moniali habenti proprium. Cap. xv.

OMni quinta feria teneatur capitulum
ubi si qua deliquerit in aliquo corrigatur.
Soror autem que in infirmitate deprehenditur
aut confitetur aliquid habere proprium absoluatur
quidem a confessore, sed penitentiam debitam sus
tineat et compleat recepta sanitate. Illa uero
que sana est et deprehenditur habere quid proprium nec
seipsam prodiderit et tribus testibus fuerit conuicta
sedebit in pauimento habitura prima die capituli
scilicet quinta feria prebenda sicut alie sorores et feria
sexta sit in pane et aqua. Istis etiam duobus
diebus non ingrediatur ecclesiam et horis quibus celebra
tur opus dei in ambitu manens et nulli sororum
aliquid loquens omnium exeuntium de ecclesia uesti
giis se prouoluat. Vespis autem dictis in sexta
feria exeunte conuentu in ordine suo Abbatissa
sequens conuentum cum ad illam monialem in
pauimento iacentem uenerit erigat eam et da
ta manu ducat ad altare in choro sororum seque
te conuentu et orante pro ea ubi absolutione
percepta a sacerdote extra ad cratem existente
reuertatur ad ordinem suum. Si aliqua autem morit
tur habens quid proprium et confessa non fuerit
loto corpore eius et posito in feretro portetur
ante fores ecclesie et dicat Abbatissa presente et au
diente conuentu hec propter proprietatem fallente

dyabolo grauit᷑ contra deū ꝛ ordinē peccauit. Oremus pro ea ut remittat ei deus pc̄m hoc qꝛ misericors est. Et dicto ab omib; Aue maria absoluatur a confessore. Deinde corpus eius statuatur in medio chori soroꝝ ꝛ circa finē misse portetur a sororib; ad ianuā ecc̄ie qua aperta fr̄es ingredientes deferant corpus ꝛ debito modo sepeliatur. Quod non recipiant moniales iocalia nec aliqua dona. Capl̄m. xvj.

Nota quod ista absolutio non tenetur a doctoribus.

Si aliqua dona seu iocalia a parentib; uel amicis alicui fuerint transmissa neq̄q̄ suscipiantur ꝓpter uotū seu professionē scām. Sed nec ip̄a Abbatissa licentiam hn̄di aliquid ꝓpriū alicui concedat licet a parētib; eius cuiuscūq; dignitatis existant super hoc sollicitata fuerit. Quia sicut a scintilla generatur ignis sic a ꝓprietate dampnatio que laudabilem in monasterijs rescindit unitatem ꝛ cōmunē corrūpit equitatem. Caueat ergo sollicite ip̄a Abbatissa ne quasi libera utens potestate hoc delectetur pc̄o. Aut notabilis in habitu p̄ceteris appareat qꝛ tanto preclarior ceteris tanto sollicitius debet p̄cepta regule obseruare. De Constructione monasterij ꝛ dotatione ꝛ qualit᷑ omni anno cōputatis expensis monasterij oīa superflua paupib; largiātur. Capitulum. xvij.

Construenda quippe primũ est ecclia et
monasterium soroꝝ / atqꝫ curia sacerdo
tum in suis locis ut dictũ est superius
Et postea introducendus est ibi cõuentus. Et
si forte fundatores in breui plene totũ mõste
rium et curiã pficere in edifitiis nequiuerit
tunc oĩno cauendũ est ne unqᷓ instituatur
ibi conuent⁹ anteqᷓ in tm̃ fabricate fuerint
ibi tante domus ⁊ edifitia / qꝫ sine tribulati
one ⁊ metu possint moniales ⁊ frẽs intus ĩ
habitare secure. Sed nec pautiores sorores
antea ibi introducende sunt quã ut sufficien
tes sint ad offitiũ suuꝫ decantandũ. Nec pau
tiores sacerdotes qᷓ qꝫ ipi etiaꝫ ad cantandũ
omni die de tempe offitium sint ualentes.
Tunc autẽ libere in monasterio collocent᷑ ⁊ p̃ea
tot alie psone qꝫ numerus pn̄oĩatus sororũ
et frm̃ compleat᷑. Deinde postqᷓ monasteri
um constructũ ⁊ donatũ fuit p fundatores
uel fundatrices ad sustentationẽ predci nu
meri dcãruꝫ psonaꝝ taliter qꝫ tam in anno
fertili quaꝫ sterili hẽant puentus ⁊ redditus
sufficient̃ ⁊ etiã ad supportationẽ onerũ pre
fatoꝝ. Nequaqᷓ postea ab aliis intrantib;
ipm̃ monasteriuꝫ seu ab aliis psonis pdia
uel redditus eidem monasterio tribuant᷑.
Nam qñ aliqua psona fuit in ipo monaste

rio mortua recipiat͛ alia loco ip̄ius s̄m ordinē
supradc̄m sed uestimenta p̄sone mortue una
cum prebenda eius in cibo ⁊ potu omni die q°
usq; alia in locū suū intrauerit paupib; ero
gent͛. ¶ Ante festū omniū scōꝝ annuatim
computari ⁊ presciri debent uictualia seu pecu
nia anni subsequentis. Et omnia que tūc
remanēt de uictualib; seu pecunia anni tunc
instantis in crastino oīuz scōꝝ hoc est in die
cōmemorationis aīaꝝ paupib; indigentib;
largiant͛. Et ꝓpter hoc nō oportet monasteri
um aliqua hospitalitate grauari. ¶ Sciendū
est etiaz q̄ si aliq̄n uictualia sequentis anni
uidētur nō sufficere tunc de pecunia ⁊ uictu
alib; īminentis anni tm̄ seq̄nti anno addatur
quātū necesse est ⁊ nō plus si abbatissa aīe
sue piculū uoluerit euitare ⁊ postea quicquid
remanserit egenis tribuat͛. Quocienscumq; uō
noua vestimenta assumunt͛ uetera pauperib;
erogentur. Sciat etiam Abbatissa q̄ si plures
domos fabricari fecerit q̄m inhabitantiū mo
nasteriū uera exigit necessitas siue etiam do
mos supbas construi fecerit tam graue hoc
sibi imputabit͛ pc̄cm sicut si a pauperibus
meis ꝓpriū uictum ⁊ uestimenta spoliasset.
Deinde cum aliquis offert filium suū ul' filiā
in monasterio pro elemosina sed nō redditū

aut predia postq̄ monasterium iam suffitient'
fuerit dotatū de prediis tempore dotationis
monasterij prius datis. Sed ne uacue appare
ant in conspectu dei sui decens est q̄ offeratur
aliquid. Oblatio aut' illa nō sit coacta nec a cō
uentu prefixa aut pactionata sed sit in beneplaci
to ⁊ uoluntate offerentis ut quātum potuerit uel
uoluerit dare cum grārum actione recipiatur.
Persone aut' que ex toto sunt paupes etiam si
nichil offerant gratis suscipiant'. Porro quecū
q; sic oblata fuerint nullatenus in utilitatem
monasterij cuertant'. sed paupib; ⁊ ecclīis indi
gentib; erogent' nisi forte tunc monasteriū le
gittima ⁊ ineuitabili necessitate coartetur
Preterea a quocumq; aliqua cōuentui oblata
fuerint pret' oblationē illarū psonarū religionē
⁊ monasteriū intrantiū que uacue non debent
ingredi nullatenus recipiant'. Si uero cōuent'
legittima ⁊ intollerabili necessitate grauatus ob
lata suscipere compellit' tunc attendat' prouide
⁊ curiose inquirat' si forte illa oblata fuerit de
male acquisitis. Et habita deliberatione sup hoc
dicat Abbatissa offerenti. Preceptū nobis est
nichil debere recipere nisi de certis ⁊ bene acqui
sitis. Rogo te reuertere tali die ⁊ examinata so
licite oblatione tua offer eam deo tuo corā tes
tib;. Quo reuerso cū testimonio recipiat' oblatō

eius ⁊ conuentus orabit pro eo ⁊ int᷑ benefc̄ores reputet᷑. Si aut̄ dubiū est utrū illa oblata bene aquisita sint an male, alijs autē sentientib; sic alijs uero sic nullatenus suscipiant᷑. quacumq; cogente necessitate tamen uoluntate eius indicata conuentui orabunt om̄s pro eo ꝓpter caritatem. Qui uero ex feruenti offerūt aliq̄ desiderio offerunt aliqua cōuentui nec tamen conuentus eis indiget dicat᷑ eis a cōuentu. Nos quidez libenter suscipimus dona tua ⁊ te in caritatem nr̄am colligimus. Verum q̄ istis tuis oblatis non indigemus suademus tibi ⁊ humiliter supplicamus ut oblata ista ex parte nr̄a ⁊ sub nr̄o noīe tribuas paupib; ⁊ eccl̄ijs quib; tibi dicemus. Et si hec ꝓmiserit ⁊ fecit petitio eius exaudiatur. s. q̄ particeps sit orationum conuentus. De numero altariū ⁊ ornamentoꝝ eccl̄ie. Capitulū. xviij.

Sciendum est etiam q̄ xiij. debent esse altaria ⁊ quodlib; altare uno contentabit᷑ calice. Sūmuz uero altare duos habeat calices cum duob; parib; ampullaꝝ ⁊ duob; parib; candelabroꝝ, unam quoque crucem ⁊ tria turibula quoꝝ unū habendū est ferialib; singulis dieb; duo uero in festiuitatib; ⁊ unaz pixidem pro corpore meo. Insup omnino caueatur ne plura de argēto

uel de auro in possessione habeant monasterij
quoniam nec aurum nec argentum siue gemmas
Sed gratiam meam continuis studijs deuotis o
rationibus et diuinis laudibus sibi coacervabunt
pro thesauro. Licebit etiam reliquias sanctorum
auro uel argento seu gemmis secundum ipsarum
mensuram sine omni superfluitate operiri
Libri quoque quotquot necessarij fuerint ad
diuinum officium peragendum habendi sunt plures
autem nullo modo. Illos autem libros habeant quot
quot uoluerint in quibus addiscendum est
uel studendum. Preterea unumquodque altare
duobus ornamentis et duobus paramentis propter
dies festiuos et feriales contentur. Plura quoque
numquam in possessione propria monasterij insi
mul habeantur de omnibus rebus suprascriptis.

De etate intrantium hanc Religionem. Capitulum XIX.

Nulla sororum ante
decimum octauum annum etatis unquam
ad istam religionem suscipiatur. nec ante
consecrationem monasterium ingrediatur et si omnes
in eam consentiant ante annum. Sed nec ali
quis clericorum seu fratrum ante XXV. etatis annum
profiteatur in ista religione.

Ut sorores non sint ociose. Sed laborent tempore debito. Capitulum XX.

Mater mea omne tempus suum tribus distinxit
temporibus. Unum quo laudauit deum ore

suo / Et aliud quo manibus suis ei seruiebat / Tertium quo corporis infirmitati compatiens necessaria tribuebat ei iuxta modū. Sic sorores omni tempe quo diuinis non intersunt uel lectioni ꝛ tale tempus fuit quo licite laborare possint tunc etiā manibꝫ suis laborent ut sicut michi seruiunt ore sic seruiant ꝛ reliquis membris. Et iste labor non sit ad aliqͣ mundi uanitatem / non ad aliquod ꝓprium lucrū sed sicut labor mris mee pro honore dei ꝛ eccliae ꝛ paupeꝝ utilitate. Om̄ia tñ opera sua faciant cum consilio ꝛ licencia Abbatisse. Nūquid ego ipe omniū deus fui in mundo sine labore / nūquid nō laboraui eundo docendo patiendo. Nunqd apli mei fuerunt sine labore quibꝫ bene om̄ia potuissem suffitient dedisse. Sed tñ ipi omnibus membris suis seruierunt michi deo suo et ut ꝑ laborem corpalem aptiores eēnt ad laborem spiritualem.

De mensura ciborum taxanda Capitulū xxi.

Sancti mei non ideo affligebant corpus suū quia odiebāt illud sed ut temparent illud ad seruitium dei sui ad quod fcm̄ erat. Nec ideo affligebant quia crederent se ex eius afflictione dignos eē regno meo absqꝫ mīa mea ad regnum meum quia etiam si homo centies occideret corpus suū nō tamen ex meritis suis esset dignus

habere meũ regnũ si cum iustitia mea procederẽ
contra eum. Ideo hoc michi carum est ⁊ accep
tabile ut homo sic indulgeat corpori suo tamq̃
iumento infirmo ꝓut stare potest in seruitio
meo. Non ut luxuriet᷑ uel deliciis dissoluat᷑. sed
ut necessitati cum discretione satisfatiat. ⁊ prout
natura infirma petit. Ergo quia difficiliter oẽs
ſuant modũ. Ideo ut occasionẽ maiorem boni
hẽant mensura omnib; constituat᷑ equalis no
bili ⁊ ignobili paupi ⁊ diuiti cuius mensure ⁊
qñtitatem nouerit ille ordinare qui in se infir
mitates per expientiaȝ maturã in uita spũali
iam didicerat q̃ scire ordinare mensuraȝ pro
batione adiscitur ⁊ patientia in discretione ꝑ
ficitur. De loco ubi confiteri. coicare ⁊ loqui
debent moniales. Et de Rota monasterii per
quam accipienda sunt necessaria. Cap. xxij.

SOrores confessiones suas fatiant ad fe
nestras seu crates ferreas ita ordinatas
q̃ audiri quidem possint minime autem
uideri. Coicare aut᷑ debent ad fenestras ubi audi
ri possint pariter ⁊ uideri per quas corpus meũ
⁊ calix possit eis libere ministrari. Sed qñ de a
liis corpis aut anime comodis confessori aut a
licui presbiteroꝝ seu fratrũ loqui uoluerint tuc
ad alias fenestras ubi possint etiam audiri sed
non uideri sedeant ibi prope parietem. Rota

quedam habeatur per quam accipienda et mit
tenda sunt necessaria. Nulla aut sororum
ibi aliqua loqui uel audire presumat nec acci
pere aliqua uel emittere sine scitu et licentia
abbatisse excepta illa moniali que deputata
est ad custodiam eiusdem rote que offm suum
faciat secundum formam per abbatissam traditam. Caue
atur etiam ibi et in omni loco nisi dum confessi
ones ad fenestras deputatas audiuntur ne ali
qua soror ad audiendum siue loquendum alicui
sine presentia aliquarum sororum inueniatur sola que omnia
uerba audiet sicut ipsa. Prohibeatur etiam ne
umquam confessor seu aliquis presbiterorum aut
fratrum monasterium ingrediatur nisi quando infirmis
donanda sunt sacramenta tunc aut ingre
diatur confessor sed nullo modo solus ymo
aliquibus honestis fratribus ipsum sequentibus.
Mortua uero aliqua sorore omnes presbiteri et fratres
cum confessore ingrediantur cum cantu et orationibus
corpus ad sepeliendum deferendo. Ut dyoce
sanus Episcopus sit uisitator huius Religionis
Capitulum. Vigesimum Tertium

Episcopus in cuius dyocesi Monasterium
est erit tam sororum quam fratrum pater
et uisitator necnon et iudex in omnibus
causis seu casibus sorores aut fratres tangentibus.
Ipsum quoque denique oportet continue sollicitum et

cur

diligentem esse speculatorē si regula ꝛ ꝯstitutio
nes iste in omībꝫ punctis obseruant̄ ne conti
gat hec salubria statuta ab aliquibꝫ sororum
aut frīm paruipendi. Princeps regni seu terre
in qua est monasteriū erit eis responsalis et
defensor in omnibꝫ necessitatibꝫ. Papa uero
sup utrūqꝫ .s. principem terre ꝛ epm̄ erit eoꝝ
tutor caritatiuus si eius adiutoriū postulaue
rint necessitate aliqua compellente. Quicū
qꝫ monasteriuꝫ huius religionis construere
uoluerit nullatenus sine uoluntate ꝛ licētia
pape hoc presumat. Deinde istis ꝯstitutionibꝫ
per papam confirmatis inquirant̄ aliqui de
uoti frēs de regulis benedicti uel bernardi q̄
istis ꝯstitutionibꝫ addendo inscribant quom
excessus emendandi sunt in monasterio et
quomō sepeliende sunt psone monialiū ꝛ frm̄
ibi morientiū ꝛ qualiter uisitabit epūs ꝛ pro
quibꝫ casibꝫ ingrediat̄ monasteriuꝫ episcopus
uel alie psone ut puta Medicus uel magrī
qui aliqua debeant laborare ꝛ reparare in mo
nasterio ꝛc̄. Addatur etiam de forma electio
nis Abbatisse de mō institutionis officialiū
exprimant̄ loca in quibꝫ silentiū est suandū.
sicut ecclia chorus ꝛ refectoriuꝫ dormitoriū
ꝛ alia loca in quibꝫ silentiū suandū est. Et
omīa alia necc̄ia que in hys uerbis non nar

rant^r ad huius regule roborationē assumant^r
de regulis supra dictis. Ut quedam fossa debet
esse semper aperta in monasterio. et quoddaʒ
feretrum ante ingressuʒ ecclie in claustro --
Capitulum Vigesimum Quartum.

Fossa quedam in monasterio ad instar
sepulchri loco debito habeatur quotidie
aperta ad quā post tertiam omni die
festo ꝛ priuato egrediant^r sorores ꝛ ēxītiente
Abbatissa modicum terre in fossam duobus
digitis legant psalmū de profundis cuʒ col
lecta sub hac forma. Oratio.

Domine sancte pater qui corpus quod
filio tuo de uirgine maria sumpsisti il
lesum in tumulo conseruasti incorrup
tum suscitasti. Conserua qs corpora nr̄a mun
da ꝛ imaculata in tuo scīssimo seruitio ꝛ diri
ge uiam nr̄am in hoc tempe ut cuʒ dies iudicij
magnus ꝛ terribilis aduenerit inter sanctos
tuos resuscitentur ꝛ aīe nr̄e tecum eternalr̄
gaudeant ꝛ electis tuis sotiari mereant^r. In
nomie pris ✠ ꝛ filij ✠ ꝛ sp̄c sci. ✠ Amen.
Feretrum quoqʒ cum modicum terre sup impo
nitur ante ingressum ecclie iugiter statuatur
ubi ab ingredientib9 semp uideri possit ꝛ uidē
tes hoc memoriaʒ mortis in mente habeant
ꝛ cogitent in cordib9 suis qp terra sint et in

terram reuertentur. ~ ~

Explicit Regula Saluatoris data diuinitus ab ore xpi deuotissime sponse sue Sancte brigide. Deo gratias ..

Reuelatio prima.

Xpus loquens sponse sue beate Brigide exponit illud capitulum quod est ante principium regule quod loquitur de vineis dissipatis. ~

Per illas vineas dissipatas de quibus modo dixi prius quam regulam audires Intelligo regulas illas que iam regule non tenentur sicut amici mei spirante spiritu ueritatis eas dictauerunt sed propter crapulam et mundi delectationes a via recta recesserunt. Deinde amici mei in eisdem regulis existentes et talem fratrum suorum discessum cognoscentes nec quidem per se hoc emendare ualentes. ex magna cordis anxietate die noctuque clamant ad me cum lacrimis postulantes quod illi qui se corrigere noluerint citius exiant et qui se emendare voluerint fructuosiores in suis operibus efficiantur. Ego qui sum omnium cordium scrutator et omnium

uerbor auditor si aliquos inuenero qui monas
terii sui errorem corrigere temptauerint suaque
regulam tenere in omnibus que precepit .S. in hu
mili et regulari habitu in debitis abstinentiis
in fuga proprietatis in obseruantia castitatis et
uere humilitatis atque in omnibus bonis consue
tudinibus cooperabor eis et circumdabo eos dilec
tione mea sicut circumdare solet uineam ma
ceria sua daboque eis gratiam ut libenter se con
tentos reddant de solis uite necessariis super
fluitatem omnem contempnendo per quod occidit
talpa radices corrodens .i. dyabolica suggestio
bonas affectiones rescindere cupientes prauis
concupiscentiis. Custodes quoque excitabuntur
hoc est conscientie eorum qui de animarum suarum
salute non attendunt expergefient seipsas
continue speculando. Insuper incrassabo eos et
dulcedine spiritus mei qui fortificabit eos
ad seruiendum michi qui eos creaui et sangu(i)ne
meo pretioso redemi.

Reuelatio secunda. Xpistus
precipit sponse quod ista supradicta regula pre
sentetur domino pape confirmanda. Et precipit
pape quod eam omnino confirmet

DE inde plures preterierunt anni post quos
eadem persona uigilantis corporis sui uiri
bus quasi ad se redeuntibus et ex magna
consolatione fortificatis in spiritualem rapta est
uisionem cui continuo uox quedam loqueba
tur dicens. Ego sum filius dei uiui. Regula
ista quam audisti per uicarium meum qui in mun
do papa dicitur confirmari debet quoniam ex parte
mea ligandi atque soluendi potestatem habet
rationem michi facturus toto meo celesti ex
ercitu audiente. Ego ille idem sum qui secundum
scripturam moysi nomen meum suscitanti respon
di dicens. Ego sum qui sum. Deinde dum mihi
placuit corpus humanum accepi de uirgine. Ego
etiam sic corporali ore loquebar in mundo affir
mans me non uenisse legem soluere sed adim
plere. Ita et modo dico hanc regulam ex nullius
hominis sensu dictatam fuisse quam in spiritu audis
ti per papam confirmari debere sicut alias regu
las que ex humano sensu prius composite fuerant
eodem spiritu inspirante. Deinde regula confir
mata concedat papa ipsam incipere uolentibus
personas de aliis religionibus que regulam suam
cum diuina caritate tenuerant et istam regulam
secum assumere que usque ad mortem se cum
eis promittunt permansuras non tamen plures
quam ipsis placuerit nec alias nisi quas suo colle

gio assotiare uoluerint acceptabũt. Admittat
insup papa ut in loco qui tibi regulam audien
di demonstratus est monasteriũ construatur.
Ibi eni primũ hec regula inchoanda est. Simi
liter etiam licentiã det sororibꝫ cantandi co
tidie horas mr̃is mee que eodem spũ quo et
regula sunt complete. Ego autẽ h̃ audiens res
pondi. O incorpalis potentia o q̃ magna tua
humilitas est o uirtutũ omniũ cooperator ⁊
ipã uirtus unus deus omnipotẽs in tribꝫ per
sonis ego omĩa credo que credi pcipit sancta
ecclia ego etiam certissime scio q̃ nullus ita
indignus est q̃ ei denegetur mĩa tua si cũ uerã
humilitate ⁊ pfecta uoluntate emendandi ꝯ
cõmissa misericordiam a te postulat. Ex grã
igitur tua uoluntatem hẽo faciendi tuaz uolun
tatem qm̃ diu uixero te testante tu scis q̃ si pos
sibile esset q̃ maius gaudiũ maiorqꝫ consolatõ
ex hoc tibi proueniret q̃ ego quo ad corpꝰ meũ
omnes infirmitates scandala dolores pauper
tates ⁊ omĩs tribulationes ⁊ adhuc in ipã aĩã
mea eterna supplitia sustinerem. Istas aduer
sitates potius amplecterer qm̃ utrũqꝫ ad cor
pus ⁊ animã eternã felicitatem adhoc ut con
solatio tua minor esset. O dñe deus qui me
creasti ⁊ pretioso sanguine tuo redemisti si in
istis tribꝫ. s. fide spe ⁊ caritate defectũ aliq̃

habere me videris, ꝓpter magnā grām tuaz tu
eum supplere digneris. Tu es in intimo cordis
mei sanguine ⁊ intimus in anima mea ⁊ q̄
vis indigna persona sim visitatione ⁊ ꝯsolati
one benedicti spē tui tutele tamen tue magne
potentie me totalit̄ cōmitto ut quodamq̄z
tibi placuerit meāz fatias. Et q̄uis omniū
vides cogitationes tū ex precepto aīe mee ad te
loquit̄ lingua mea. O dignissime dn̄e mi yhū
xp̄e ego indigna pſona inter tuos fideles fun
tores sum sicut minima formica inter fortes
camelos qui magnas sarcinas portant ad
dni sui comodum ⁊ honorez. Et quomō potit̄
papa credere q̄ tu omniuz deus ⁊ dn̄s aīz tali
formica talia digneris facere. Aut quomodo
regula ista ante ꝯspectum eius perueniet

Tercia Reuelatio

Xρs loquens sponse dicit ei De ipā laboret taliter q̄ dicta regula per dn̄m papam confirmetur. promittens grām ⁊ adiutoriuz omnib; intrātibus istaz religionez ⁊ augmentū pacis et concordie in patria illa ubi aliquod monasterium istius religionis fundatus fuerit.

Deinde vox que prius loquebatur respōdit
dicens. Ego sine principio sum ⁊ sine fie

⁊ omīa scd̄m uoluntatem meã ordinaui ⁊ sic
michi placuit omīa feci. Unde si quis interroga
ret quare non prius creaui celū ⁊ trā ⁊ omnia
que in eis sunt. Respondendū est q: sic fuit uo
luntas mea. Similit' si quereret' quare non
prius istam regulam dedi aut conformari eā
uolui. Respondendū est quia sic uolui. Nōne
dicit scriptura sps̄ ubi uult spirat sic uere est
Jps̄ eni spirat diuersis modis ubi uult ⁊ quādo
uult ipm̄ tales sequent' consolationes ut tot'
cor repentina repletur letitia que de nullis mū
danis seu corporalib; reb; cordi aduenit sed
a sps̄ gratia tunc inspirantis. Ergo si papa ta
lia in corde suo senserit qn̄ hanc regulā corā
se legi audierit tunc intelligere poterit unde
regula uenerit quā uere multi amici mei tā
clerici quā layci quor corda caritate mea il
luminaui credunt indubitant' ex me uenisse
⁊ cognoscunt ea que tecū dignatus sū facere
qui omīa creaui ⁊ hominē de inferno lib'aui
Et si forte aliqui cum papa existentes ista
credere nō potuerint tunc uenient ad papā
tres testes qui in eodem regno nati sunt q°
et tu qui de te sciunt ⁊ quid tecum actū est
plenius agnoscunt uidelicet unus eps̄ unus
monachus unusq; sacerdos. Jstos tres tu
omnes agnoscis. Consideret etiam papa q:

si aliquis multū aurū possideret q̄ ex hoc non
minus fieret qd' de illo aliquib; plus daret n̄
esset iustum eis de illo non dare qui ad nichil
aliud nisi ad honorē et aīarum salutem de eo
aliquid postularent. Per hoc auruz intelligo
auctem quā habet papa ex parte mea ut con-
firmet hanc regulam. Ego qui dixi. Ego suz
pastor bonus / ego ip̄e om̄s s̄uare eos uolo q̄
in eam intrauerint ab omib; mortalib; in
imicis custodiam. Et in omni regno seu t̄ra
aut ciuitate in quib; monasteria huius regule
cum uicarij mei licentia constructa fuerint
postq̄ ꝯsumatum fuit monasteriū quod p̄mū
constitui augebit̄ ibi pax et concordia.

Tu igit̄ cui regula data est conare q̄ntum
poteris ut ad papaz perueniat. Ego eni modo
idem sum qui fui q̄n discipulis meis mandaui
in ciuitatem ire et asinū michi adducere / tam
hoc bene potuissem q̄ statim staret asinus co
ram me. Ita etiam hoc modo possem ut regl'a
in uno puncto ante papam ueniret et ip̄e ꝯfesti
eam ꝯfirmaret. Sed hec iustitia est ut p ma
iori corpis sp̄uali labore rependat̄ aīe maior
merces. Labora igitur tu et cooperare q̄ntum
poteris. Ego aut̄ p̄ficiam dum michi pla
cuerit.

Explicit Reuelatio Tercia. Laus tibi xp̄e.

Enarratio beate Brigide.

Beata brigida xpi sponsa narrat hic mirabi
lem modum qualit' dcã regula istius religiõis
fuit ei tradita a benedicto ore xpi in monu
mento.

Deus omnium rerum creator benedic
to ore suo omnia istius regule uerba
tam mirabilit' et tam breui tempe in
indigne psone retulit qd alicui homini nõ hoc
sufficio enarrare. Nec quidem est possibile ali
cui sine silitudine corpali comprehendẽ qualr
in breuissima hora tot uerba proferri possent
aut capi. Unde sicut si in aliquo uase res speti
ose diuerse et multe haberent' que dum de ipõ
uase simul effunderent' tūc ab hõ aliquo hoc
uidente in uno momento una queq3 res ab alia
discerneret' tanto etiã tpe res ille corã eo mo
rarent' ut unãquaq3 per se in sinũ suũ colligẽ
posset. Simili modo statim qñ yhc xpc qui ap
paruit michi sua benedicta labia aperuit et
loqui cepit. Cõfestim in breuissima hora omes
articuli istius regule cũ omnib; uerbis que i eis
continent' coram me erant non quasi in aliq̃
carta conscripta sed quali mõ hoc fuit. Ille so
lus nouit a quo tanta mirabilit' audiebant'
ex cuius mirifica uirtute cõprehendi potuerunt
et uniũquodq3 ab altero a sensu meo discerni.

Tanto denique tempore in illa visione morabor donec omnia collegi in memorie mee sinu coo pante xpi gratia. Post hanc autem visionem tantum erat cor meum fervore et iubilo plenum quod non posset in illud plus intrare si deberem amplius vivere sed rumperetur pre gaudio. Sicut vesica plena nimis aliquo vento sic utique cor meum erat per aliquos dies donec omnes regule articulos et verba que in eis continentur cuidam viro religioso amico dei enarravi qui omnia quantocius conscripsit. Quibus plene conscriptis cor et corpus meum in naturalem dispositionem senserunt paulatim se redire. Laus et gloria sit omnipotenti deo. Amen.

Revelatio quarta. tangens beatum papam Urbanum quintum quam habuit beata brigida in Roma super confirmatione Regule Salvatoris et super indulgentiis sancti Petri ad vincula a xpo concessis. monasterio beate Brigide.

Filius dei loquitur ad beatam Brigidam sponsam suam. Qui habet glomerationem filorum in qua est intus aurum optimum non desinit defilare donec inveniret aurum. Quo invento utitur eo possessor

ad honorē ⁊ comodū suuz. ¶ Sic iste papa
urbanus quitus aurūz est ductile ad bona
sed solicitudinib9 mundi uallatus est. Ideo
uade ⁊ dic ei ex parte mea. Tempus tuum
breue est surge ⁊ attende quomō anime tibi
cōmisse saluent'. ¶ Ego obtuli tibi regulaz
religionis que fundari ⁊ incipi debet in cas
tro Watzsteni in Suetia que de ore meo pro
cessit. Nunc aut' uolo ut non solū auctē tua
confirmet' sed etiam ꝑ benedictione tua q'
uicarius meus es in terris roboretur. ¶ Ego
dictaui eam ⁊ dotaui spirituali dote. s. con
cedendo indulgentias que sūt in eccīa ad vin
cula sancti petri in Roma. Tu approba ergo
coram hominib9 qd' corā exercitu meo celesti
est sancitum. Si aut' queris signū ꝙ hec lo
quor hoc iam ostendi tibi quia qñ primū
audisti uerba anima tua in aduentu nūtij
mei spūaliter fuit consolata. Si aut' ulteriū
queris signuz dabit' tibi sed non sicut Jone
ꝓphete. ¶ Tu aut' sponsa mea cui dictaz regu
lam feci si non poteris hr̄e grām et litterā
pape ⁊ sigillū super concessione dicte indul
gentie nisi precedente pecunia sufficit tibi be
nedictio mea. ¶ Ego eni approbo ⁊ confirma
bo uerbū meuz. Et oms sancti erūt tibi tes
tes Mater mea sit tibi Sigillum Pater mis

confirmator. Et spc scs aduenientiu ad tuum
monasterium consolator.

Revelatio quinta de bene dictionib; ordinis virginis marie et beate brigide.

Mater dei virgo maria loquit ad btam
brigidaz sic dicens. Omnis qui sedet
in supiori sede uidebit luce in meri
die. Qui uero ad dexterā euigilabit mane de
sompno. Qui aut ad sinistram frigescit er
rore noctis. Ideo omis qui ingredit domuz
istam attendat ne digat pro uita mortem
frigus pro calore. Caueant etiaz ingredietes
domu mea hostem qui est in foribz. Ideo hat
ductorez rationu et ductore deum.

Sit ergo domus ista de qua tibi prius dix
eram. Sicut ignis qui primu dilatat se in stra
minib; et paulatim postea inflāmat tectuz et
totaz domu tantuz q qui ab extra sut nesci
ant anteq tota domus est ignita.

Confortetur domus hec in spu sco. Sicut
helyas qui comedens panem et bibens aquā
ambulabat in fortitudine cibi illius quadra
ginta dieb;. Sic omis ingredientes domum
hanc roborent et proficiant in qualibz dieta

et acrescat eis spūalis fortitudo / ⁊ feruor fidei et caritatis.

Maneat quoq; deus cum ingredientib; domum hanc sicut fuit cū iacob qui solus de domo pr̄is egrediens. Regressus est cū turba copiosa / ⁊ genuit de se ioseph qui uocatus est salus populi. q̄z saluauit pplm̄ suum.

Custodiat etiaz domū hanc ⁊ ingredientes in eam sicut custodiuit pplm̄ suum ne cōbureret pinguedine olei ⁊ det diligentib; eam ut ne pinguedine amoris mundi comburant ⁊ defi ciant uel succumbant ex aduersitate eius.

Fructificent etiam om̄s ingredientes domū hanc sicut granū quod facit fructū centuplū ⁊ sicͭ lechitus olei uidue ut proficiant de uir tute in uirtutē usq; uideant deum in beatitu dine sua.

Muniatur etiam domus hec muro spūali custodie tam forti ⁊ grandi q̄ hostis uolens trās fodere dicat sibi tempus nō sufficere ad fodien dum. Nec instrumēta hr̄e quib; possit ad fun damēta uenire ⁊ minus ad ipm̄ muruz.

Respiciat deus domū hanc sicͭ respexit pplm̄ suuz cum educeret eum de egypto ostendens uiam in die per columpnaz nubis / ⁊ in igne per noctem.

Benedicat insuper ingredientes in hāc domū

sicut

sicut benedixit aplos suos ⁊ me mrem eius tri
buens nobis spm scm ⁊ promittens se nobiscu
manere usq; ad consumatione.

Sit etiam in domo hac una porta per quam
omnib; liceat ingredi ⁊ ingredientes sint de
omnibus filij mei. Quos pater custodiat potetia
sua filius dirigat sapientia sua sps scus infla
met caritate sua. Ut lupus si in uellere ouis in
gressus fuerit proficiat omnib; ad maius meritu
⁊ ipse discedat ad spatiu sibi preparatum.

Item mater dei. Scito etiam qd pphe preceptu
fuit ondere pplo ingrato descriptiones templi
destructi quas uidit in spuali uisione. Non qd i
celo erant corpalia. Sed quia per corpalia spiri
tualia intelliguntur et ppls inobediens cognosce
ret ingratitudinem suam ⁊ resipiscens a malis suis
prepararet se ad pcipiendu pmissionem dei. N
uero priuatus est ⁊ priuabitur promissis dei et
persistens in malitia sua noluit mutare uolu
tatem suam ad bonu. Ideo etiam templu non edi
ficatum est nec erit iperpetuu. Sed in domo mea
non solu erigentur parietes materiales. Sed ⁊ aie
iustorum placebunt filio meo ⁊ coplebunt in se spi
ritualiter descriptiones templi qd in spu uidit
propheta dei.

Reuelatio sexta. Super dno

bte uirgis marie pro constructione monastij beate brigide

Ego sum qui abrahe precepi ymolare filium suum. Non quia ñ p̄sciui obedientie bonũ sed quia uolui ut uoluntas sua bona etiã futuris ad ymitandum siliter ostenderetur. Sic ego nũc a pricipe terre edificari uolo monasteriũ in honore mr̄is m mee. Jdeo ut pcc̄a regni minuant' peto ad eiusdem p̄fectionez auxiliũ a coitate non sicut indigens qui omniũ sum dn̄s. Sed ut promptitudo uoluntatis cor etiaz aliis inotescat propterea omis ad annos discretionis pueniens qui in uirginitate p̄seuerare p̄ponit siue uir siue femina tribuat unũ denariũ monete currentis similit' qui in uiduitate est. Qui uero in coniugio est tribuat pro se ⁊ uxore duos denarios ad edificationẽ monasterij mr̄is mee. Qui uero filios ⁊ filias hẽt ⁊ puenerint ad ãnos discretionis .s. xvi. annor' pro uno quoq; soluat unũ denariuz ut in eis caritas ⁊ obedientie fr̄ũs augeatur. Religiosi uero qui se ⁊ sua m̄ dare tenent' ⁊ clerici qui sors mea sunt liberi sint. Similit' ⁊ famuli fuientes imunes sint q; ex sudore comedunt panem suum et quia sui iuris non sunt.

Reuelatio septima. Quomodo predicator non debet cessare a predicatione

Xpūs loquitur. Qui predicant ueritatem meam debent hēre uerba simplicia et pauca in lectione scōrum scripturarū fundata. ut hoīes uenientes de longe capere suffitiant ⁊ non attedient in prolixitate et declatione uerbor superfluorum. Nec debent proferre cū torto more adulantū seu subtilitates leonitatum sed moderate iuxta capacitatem audientiū. Una que ppls simplex non intelligit solet plus mirari quam edificari. Ideo si est dominica predicantes in ista religione proponat euangeluz diei et eius expositiones bibliam ⁊ ista uerba mea ⁊ dilectionem mrīs mee et scōrum meor uitas patrum ⁊ miracula scōr. Simbolum fidei remedia quoque contra temptationes et uitia sm uniuscuiusque capacitatē Nam mater mea carissima simplissima fuit Petrus ydiota franciscus rusticus ⁊ tamen plus profecerunt animabus quam magri eloquentes quia pfcām caritatem hūerunt ad animā Ideoque qui predicant in ecclia nullo modo plus quam unaz horā mensuratam per uitrum consuetum habeant.

Reuelatio octaua. De tube ⁊

[N]e organa et cetera instrumenta pulsandi nullatenus habeat in hac Religione.

[X]pus loquitur sponse. Scias quod filii israel carnales erant multa habebant quibus ad deuotionem excitabantur. s. tubas et organa et cytharas et alia instrumenta ad laudem dei. Habebant etiam cerimonias et mandata quibus illuminabantur ad cultum dei. Legem quoque quam acceperunt et iudicia quibus refrenabantur a uiciis et dirigebantur ad agenda. Sed quia iam uenit ueritas que tunc erat presignata in figuris. s. ego ipse uerus deus et homo uirginis filius. Ideo dignum est quod in ueritate et toto corde seruiatur michi. Ergo licet bonum et suaue sit audire talia instrumenta nec bonis moribus contrarium. Nullatenus tamen in monasterio matris mee talia habeantur. Quia ibi debet esse certa deductio temporum. grauitas cantuum / suauitas mentium / cultus silentii / continuatio uerbi diuini et super omnia humilitas uera et obedientia sine mora.

Reuelatio nona. Quod Abbatissa possit eligi / et Virgo et Vidua.

[I]hesus xpus loquitur. Pulchra coniunctio et decens confederatio est / Vt uirgo presit

uirginib9. Nam inter omia primatum tenet
ipa mundicia carnis ⁊ mentis de qua ⁊ per
quam ego deus incarnari uolui. Verũ quia
mater mea uirgo fuit ⁊ mater. Sed non ideo
mater qȝ cognita uiro / sed quia afflata spiritu
p̄ris ⁊ mei genuit me uerũ deũ ⁊ hominem.
Ideo hic nouus ordo dedicatus est mr̄i mee.
Et quecumqȝ preesse debet uirginib9 eius neces
se est ⁊ laudabile ut sit uirgo ⁊ munda ⁊ pro
bata morib9 ⁊ in uirtutib9 exemplaris. Si uero
uirgo talis in cõgregatione nõ fuerit que offi
tiuȝ mr̄is mee implere poterit nõ displicet m̄
si onus humilitatis ⁊ prelature assumat hui9
⁊ probate uite uidua / quia acceptior est m̄ hui
lis uidua q̄ uirgo sup̄ba. Et si ergo si placue
rit deo exaltare humilia ⁊ efferre uiduitatem
ex necessitate non derogat̃ ex hoc laudabili cõ
suetudini uirginũ quia deus omnia humilia
exaltare dignatur. Quid enī hūilius fuit et
est mr̄e mea. Quid uero est qd̄ hūilitas perfc̄a
non meretur. Propter hūilitatem quippe factus
sum ego deus ⁊ dei filius uerus filius uirgīs
Et sine humilitate non est uia in celum

Reuelatio decima. Qȝ Abbatissa nūq̄ eligatur nisi aut uirgo / aut uidua

aut coniugata sit

Filius dei loquitur. Licet filius non portabit iniquitatem patris tamen quia tres ordines sunt qui michi summe placent scilicet uirginitas. Viduitas et coniugium. Ideo hii tres ordines proferendi et honorandi sunt omnibus Tum quia magna puritatis et honestatis sunt insignia tum quia mater mea hos tres ordines in se compleuit. Fuit enim purissima uirgo ante et post partum. Fuit et uera mater et uirgo fuit et uidua post ascensionem meam corporali presentia mea uiduata. Propterea cum eligenda est Abbatissa una que est de aliquo istorum trium ordinum eligatur. Soror uero que est de alio genere quantumcumque continentis et superhementis uite sit in Abbatissam non eligatur.

Reuelatio undecima. De benedictione Abbatisse

Spiritus loquitur. Qui habet offitium principis temporalis tenetur aliquo designi ut ei ab omnibus obediatur et deferatur. Sic est de Abbatissa quia ipsa habet offitium matris mee et uices in terris. Ideo ipsa in signum maioris sollicitudinis et in augmentum gratie spiritualis debet recipere ab episcopo munus

benedictionis ut a ceteris discernat et hono
retur non sua assumptione sed amore mei
et mris mee.

Reuelatio duodecima.

Quo offitio debent uti frēs et quo moniales.

Filius dei loquitur sponse dicens. Nimia
sacerdotibus etate prouectis diffile est
assueta relinquere et nouis moribus
assuela. Ideo pmittit eis cathedralis ecclie
in cuius diocesi situm est monasteriū canta
re offitiū. Sorores uero offm̄ eis constitutū
nullatenus mutare debent. Et ideo decet qꝫ
frēs morem ecclie cathedralis in cuius dyocesi
sunt taliter seruent in dicendo horas et missas
qꝫ si alique sint cerimonie speciales que in a
liis ecclijs non sunt cōes ad illa non astrin
gantur. Et si forte propter pluritatem du
orum offitiorum in monasterio canendorū ali
qua moderanda sint hoc sit in potate confes
soris generalis ipsius monasterij.

Reuelatio terciadecima.

De duobus mirabilibus priuilegijs et donis que
dominus concedit monialibus. .xxv.

Ihus xps filius dei loquit. Sicut pater
ueret qui filiu de coniunctione carnis
generat cuius filius quia de eius car
ne gnatus est. Sic ego deus pater omniu suz
qui corpori anima infundo 7 per passione
mea inspirationes diuine do efficatia Rege
nero 7 rege renouo deformataz. Ergo sicut
ego sum pater omniuz eor qui creati sunt 7
regenerati baptismo Sic pater sum omnium
eor qui imitantur uiaz humanitatis mee et
sequunt iter mandator meor. ¶ pptea ma
ria mat humanitatis mee uocari pot 7 mater
7 filia. Mater generatione carnis. Filia imi
tatione uoluntatis mee. Nam similitudo cor
poris eius relucebat quodamodo in carne mea
Et similitudo uirtutu omniu resplenduit per
fectius in corde 7 operatione eius. ¶ Ergo quia
mater mea eligere sibi uult filias quar instruc
tor 7 rector ego sum quib 7 noua per te osten
deram institutione. Ideo pater earu esse 7 uo
cari uolo. Et in huius signu duo spetialia pri
uilegia concedo eis. ¶ Primu est q sacramtu
corpis mei sup altare suum iugiter repositum
habeant in uase decenti saphirico. s. uel cris
tallino ut me que cotidie speculant aliena for
ma feruentius desiderent donec rei ueritate sa
tientur. ¶ Scdm est q qn aliqua sororu tali

grauat' infirmitate q' ꝓpter reiectione nō ua
let eucaristiam recipere Aut ne nocte sine uia
tico moriat' ꝑmitto ego deus omniū ut Abba
tissa uel cui ipsa iusserit seq̄te conuentu portet
uas sacramti ad infirmā ostendendo nō tangē
do ipm dnicum corpus ⁊ dicendo. fides tua ꝑ
ficiat tibi ad salutē ⁊ uitam eternam .
C Rn̄dit dn̄a Brigida. O dn̄e infusor totius
grē ne indigneris si loquor Vere suphabundā
ti largitate te effundis in nos ymo si dici fas
est prodigus tui es pre desiderio nr̄i. Quis ū
qm̄ credere pōt bonitatē ⁊ dulcedinē tuā tantā
nisi qui spū tuo inebriatus fuerit. Nam scptū
est q' illi qui in lege moysi tangebant ⁊ uidebāt
archam scām que designabat corpus tuū mo
riebant'. Nunc ꝑmittis ⁊ promittis tangere
te ipm qui ueritas es ipsa quem signa omnia ꝓ
mittebant. O quā mundus esse teneretur qui
sūmo appropinquat. Rn̄dit dn̄s. Quid mira
ris filia si uas appropinquat uasi. Si inq̄ uas
uirginale appropinquat uasi indeficientis the
sauri. Sic eni ad introitū arche moysi corru
erūt muri fictiles ⁊ ydolum detruncatum est
Sic per uirgineā caritatem supbia dyaboli
confundit' duricia cordis mollescat ⁊ ipurita'
carnis adnichilat'. Quid eni ei est mirabile
tangi a uirgine qui etiā de uirgine nasci dign'

est. Omnia quippe potest cum deo uirginea ca
ritas si coniuncta fuerit uere humilitati. Verũ
tamen ne preiuditiũ suspicet᷑ fieri clero ꝛ aliter
sapientib; hanc grãm datã cõmitto mode
ramĩ ꝛ potestati prelatoꝝ. Nam nec moyses
ꝛ pphẽ sine iuditio ꝛ discussione pontificuꝫ
regebant᷑ Sic nec uerba mea ꝓcedere debent
in lucem sine auctte ꝛ approbatione põtificuꝫ
quib; dedi potestatẽ ligandi ꝛ soluendi q᷑
qui spernit meipm contempnit.

Reuelatio xiiij. Qñ Abbatissa potest loqui in monasterio cum secularib' et qñ sorores uel frẽs exire pñt de monastiõ.

Filius dei loquit᷑. Abbatissa loqui po
terit in monasterio breuiter cũ artifici
bus qñ emendanda sunt ruinosa uel
aliqua noua facienda. Sed nuq᷑ aliter loqui in
monasterio cum secularib; nisi ad crates, nec
umq᷑ ipa exire uel aliqua soror poterit ñ for
te qñ nouũ monasteriũ construendũ est. tũc
sorores maturas emittet. Confessor uero
poterit exire cum socio pro constitutione re
gule ꝛ regularib; disciplinis cum superiorib;
instituendis. Item pro sedando scandalo ꝛ
infamia monasterij si contigerit quod absit

Aut pro hereticis si necesse fuīt ɔfutandis. Itē
exire poterit si pro utilitate scē ecclie a prelatis
uocatus fuīt. Aut qn̄ talia negotia occurrunt
que p pcuratores monasterij cōuenient emen
dari non pn̄t.

Reuelatio .xv. Q sorores ⁊ frēs
debent in tempore suo legere septem psal
mos ⁊ letanias.

Filius dei loquit'. Qualibꝫ sexta feria de
bent sorores circuire ambitus suos in
simul legendo septem psalmos quibus
finitis introibunt choruꝫ suū, ⁊ pcedente abba
tissa uel priorissa flexis genibꝫ legant letani
as. Similiter ⁊ frēs faciant circuiendo ambit'
ecclie. Qui tam diu possunt legere in choro t
suo quousqꝫ ambitus consumati fuerint

In hijs uero diebꝫ debent sorores circuire am
bitus suos cantando qđ inter se statuerunt
una sorore crucem ante eas ferente. s. resur
rectionis dni. In diebꝫ rogationū. Ascensiōis
Pentecostes. Et quiqꝫ solēnitati bte uirgis
marie. s. Conceptionis. Natiuitatis. Annū
ciationis. Purificationis ⁊ Assumptionis.
In natali apostolorum Petri ⁊ Pauli. In
die sancti Mychaelis. ⁊ omniuꝫ sanctoruꝫ

Et fratres similiter faciant. --

Reuelatio .xvi. De dispensatione et aliquibus cum sanis ut frangant ieiunium.

14 Filius dei loquitur. Omnis lex diuina ordinatur aut propter audaciam transgredientium comprimendam aut propter petulantiam lasciuientium restringendam seu propter cognitionem faciendorum et omittendorum. Igitur in omni lege si peccat quis ex infirmitate et necessitate importabili dispensationem accipit. Qui uero nolens seu ex nulla deliberatione peccat iudicatur leuius. Qui uero ex industria et assiduitate nullam recipit excusationem. Simile est de discipulis meis qui quando in carne conuersabar confricantes grana die sabbati et comedentes iudicabantur ab ypocritis iudeorum. Quos ego quorum noui simplicitatem et infirmitatem excusaui allegando exemplum dauid qui in necessitate me comedit panem sacerdotum quod in lege laycis prohibebatur. Nunc autem ego ipse deus nouam regulam a me formatam. Misi amicis meis in qua omnis caritas et humilitas et discretio attendenda est. Compassio quoque infirmorum et sanorum habenda. Quia omnis lex que in caritate et humilitate et discretione non perficitur laudem

non meretur. ¶ Et licet dixerim in regula omnes
sanos ieiunare debere statutis temporibus tamen etiam
eis dispensatio negari non debet si subita in eis
mutatio acciderit aut infirmitas aut tempus
laboris compassionem requirit. Quod quidem sit
in manu Abbatisse et confessoris et moderatione
illius cui preceptum est ordinare quotiens sanis
expedit frangere ieiunia aut recipere recreationem
Dispensandum est ergo cum minutis defectuosis
subita infirmitate arreptis et labore nimio fa
tigatis.

Revelatio xviii. Quod fructus et le gumina possint comedere quando ieiunant in pane et aqua.

Filius dei loquitur. Licet mater mea per
fectissimam habuit abstinentiam Sic tamen
discrete gubernauit corpus suum ut non
frangeretur aliqua superfluitate uel uiolentia. Et
licet pharisei et multi adhuc religiosorum non u
tantur uino propter hoc tamen non appropinquant
michi quia non habent continentie fundamentum
scilicet humilitatem et discretionem. Ideo cum sub
limiora aliqua proponuntur uel percipiuntur ponde
randa et discutienda sunt ab infirmis ut non
faciant quantum uolunt sed quid expedit et quod

licet. ¶ Ecce enim ieiunare in pane et aqua sanis est bonum sed non summe bonum. Summum enim bonum est caritas sine qua non est salus. Sed sine ieiunio panis et aque omnes saluari possunt si assit perfectio fidei et discretionis et iusta causa. Ergo quia tempora mutata sunt loca frigida corpora tepida et uasa debilia. Ideo locator palmitum mitigare poterit aspera et arrida siccis irrigare. Permittere potest fructibus in tali ieiunio uti.

Reuelatio xviii. de quatuor sorariis mulieribus sororum et duobus sorariis hominibus fratrum.

Filius dei loquitur. Quando ego conuersabar in mundo cum apostolis meis solummodo intendebam lucro animarum quia non erat consonum nec delectabile simul seruire animabus et mundo. Ideo fideles uiri et femine corporalia ministrabant qui tamen non erant nec uocabantur apostoli. Sed erant administratores et releuatores laborum seruientium et assistentium michi secretius scilicet apostolorum. Sic est etiam nunc. Dixi tibi prius de numero puellarum matris mee que familiarius aliis ei debent assistere. Quarum quedam delicatiora habuerant nutrimenta. alie infirme et senes alie minus assuete labo

ribus/ quedam contemplationi diuine magis
intente. Ideo si necessitas ⁊ locus requirit/
permittitur abbatisse recipere infra portam quatuor
mulieres focarias que curent ignem ⁊ inferant
ligna et aquam/ eiciantque de monasterio inmun
dicias/ ⁊ adiuuent in officijs sorores minus
fortes. Que possunt intrare ecciam/ ⁊ cetera loca
monasterij propter labores. Et sint in loco ubi eis
deputabitur iuxta portam ab abbatissa/ ut sint
parate recipere ⁊ inferre in officinas inferenda
Non tamen socientur conuentui in choro dor
mitorio uel refectorio. Sed stent extra chorum
quando eis uacat/ ⁊ non reficiantur cum conuentu. sed in
uant de elemosina sororum/ aut de prebenda quam
prouidebit eis abbatissa. Et possunt comedere in
stupha post refectionem sororum. Faciant quoque o
bedientiam abbatisse. Et in signum recognitionis
habeant scapulare sine caputio. Et si aliqua in
coquina per manus secularium ineuitabiliter facien
da sunt intersit ⁊ uideat/ una focariarum uel due
ut nichil contra regulam fiat. ¶ Fratres simi
liter duos focarios habeant si utile fuerit eis et
necessarium. Focarij uero deferant habere cucullam/ sed
mantellum desuper tunicam/ cui assutum sit caputi
um sicut sacerdoti ad cucullam. Cum uero labo
rant deponant mantellum/ ⁊ habeant pro illo ca
putium paruum ut alij religiosi quod in circuitu

cooperiat humeros et pectus. Deinde habeant balteum de corio nigro.

Revelatio. xix. De balneis pro infirmis ac quoque sanis.

Filius dei loquitur. Legis doctores et sacerdotes calumpniabantur discipulos meos quia manducauerunt non lotis manibus. Quibus ego respondi non prodesse lotionem carnis ubi cor mundum. Ergo multum acceptabile est deo non obest lotio et cura carnis si causa iusta sit et rationabilis. Ideo non prohiberi debet etiam sanis certis temporibus quia etiam sanitas seruanda est ut non debilitentur. Balnea ergo habeant quotiens expedit infirmis. Sanis uero semel in mense uel in duabus septimanis si expedit saluti.

Revelatio. xx. De quatuor officialibus siue factoribus qui extrinsecus uiuendo debent exteriora Monasterii exercere.

Filius loquitur sponse. Scriptura aurea que in mundo uocatur biblia dicit De moyse orante pro populo suo aaron et socius suus sustentabant manus eius quia grauabantur in iugi extensione earum. Sed cur hoc. Numquid

non deus

non deus potuisset fortificasse eum, qui dedit
ei uirtutē orandi. Potuisset quidem. Sed signum
fuit illorum hominū qui omib; ɔtemptis soli ad
herent deo. Et quia humana natura infirma
est indiget sustentatione. Ideo ut amici dei
ualeant subsistere ⁊ ne post diuinā cōtemplati
onē fedarent᷑ tpālib; pmittunt᷑ eis honesta so
latia exteriora. i. adiutoria alior; quib; adiuti
robustius assurgant ad diuina. Propterea
quatuor uiri boni testimonij ⁊ uite ⁊ etatis
assumant᷑ ad curiā offitiales qui distribuant
elemosinā ⁊ uestes paupib;. Qui parati sint
recipere uerba frm ⁊ soror; ⁊ responsa reddere
qui dnis tpālib; in negotijs monasterij loqui
⁊ deseruire sufficiant ⁊ onera abbatisse releuāē.
Ad hoc aut̄ ut predc̄i frēs fiducialius agant in
cōmissis debent de monasterio uiuere ⁊ partici
pes esse omniū bonor; spūaliū que agunt᷑ in
monasterio. Debent ēē continent᷑ uiuere ⁊ crucē
rubeam in uestib; prope cor portare in signum
familiaritatis ⁊ caritatis diuine necnon ⁊ obe
dientiam in manu abbatisse ⁊ ɔfessoris pmit
tere ad ppetuam stabilitatem.

Reuelatio. xxi. Qr passio xpi pōt

De pingi in parietibꝫ eccl̄ie, ⁊ de nomibꝫ et numero portarum ecclesie.

Filius dei loquitur. Picture non habeant̃ in parietibꝫ eccl̄ie nisi soluꝫ passio mea ⁊ sc̄ōꝝum meoꝝ memoria. Nā frequent̃ ingredientes eccliam dei plus delectant̃ in uidendo descriptiones parietum q̄m̄ in meis beneficijs. Igit̃ eccl̄ia hēbit tres portas ¶ Prima debet uocari remissionis p q̄ omīs seculares ingrediant̃ qꝛ oīs qui contrito corde ⁊ uoluntate se hūilit̃ emendandi ingreditur hanc portam hēbit alleuiationē in suis temptationibꝫ fortitudinē ad opandū bona deuotionē in orōmbꝫ remissionē pc̄coꝝ ⁊ cautelam in agendis. Ideo hec porta erit ad orientem qꝛ oriet̃ ingredientibꝫ p eam caritas diuina ⁊ lux fidei fortificabit̃ in eis. ¶ Secūda porta uocabitur recōciliationis per q̄ ingrediant̃ frēs in choꝝ suū qꝛ coꝝ p̄cibꝫ ⁊ fide pc̄cores appropiquabūt deo regniqꝫ status meliorabr̃ ⁊ mitigabit̃ ira dei. Ideo hec porta sit ad occidentē qꝛ per coꝝ orōnes in multis occidet̃ et absciedet̃ potestas dyaboli ut nō preualeat tēptare quantū uelit. ¶ Tercia porta uocabitur grē ⁊ glorie per quā ingrediant̃ sorores quia queꝗꝫ soroꝛ īgredit̃ hanc portā contrito corde

⁊ sola intentione placendi deo graz hēbit i pn̄ti
pficiendi de uirtute in uirtutē ⁊ refrigeriuz in
temptationib⁹ gloriāq3 in futuro. Ideo hec por
ta sit ad aquilonē qz sic a dyabolo pandit' dē
frigus malitie et nequitie, sic erit ingrediētib⁹
hanc portā hūndantiā diuine benedictionis
calorq3 spē sci infundet' ⁊ ardor diuine caritati
ad augebitur.

Reuelatio xxiii. Qz tredecim altaria debent sup tredecim gradib⁹ chori fratr erigi.

Filius dei loquitur. Dixi tibi prius qz
xiii altaria hūda sunt in sanctuario
in xiii gradib⁹ fm inuocationē ⁊ inflā
mationē sps mei unicuiqz collatā. Pmū g
⁊ pncipale altare consecret' Petro pncipi aplorz
qz ipē fuit pmus uocatione ⁊ electiōe pmus et
dignitate potātis ⁊ quadā silitudine mortis
mee. Ad dextām uero altaris pncipis apo
tolorum sit pmū altare pauli qz licet ipē non
uiderit me conūsantē in carne vidit tamē in
uisione spūali ⁊ ipē pfectus inflāmatus fuit
zelo animar ⁊ caritate amplius laborabat
unde ⁊ nomi ⁊ uitā ⁊ dignitatē sortitus ē aplor

¶ Secdm altare ad dexterā sit Jacobi zebedei
filij qui per patientiaꝫ ꝛ ardorē predicationis p̄
mū meruit pre aplis glorificari. ¶ Tertium
altare sit iohannis qui amore castitatis spalē
a me iuenit familiaritatē qua ceteris altius
scripsit euangelicā ueritatem. ¶ Quartū altare
ad dexterā sit Bartholomei qui contemptor
diuiciaꝝ ꝛ amator pauptatis penas patienter
tulit illatas. ¶ Quintū altare sit phylippi qui
generationē carnis despitiens multos regenera
uit uite eterne. ¶ Sextum altare ad dexteraꝫ
sit Thome qui in latere meo pfcām cognouit
fidem et in pfecta caritate pseuerauit. ¶ Ad
sinistram uero altaris principis aplōrum sit p̄
mū altare Andree qui secutus me magrm nō
erubuit ignominiā crucis. ¶ Secdm altare ad
sinistram sit Mathei qui lucrū relinquēs mūdi
fcūs est magr aiarum. ¶ Tertiū sit altare Ja
cobi Alphei qui similis m̄ in carne iam quo
dā mō simulatus est m̄ in celo. ¶ Quartū al
tare sit Symonis germani eius qui spernētes
parentes carnis repleri meruit sapientia su
pernoꝝ. ¶ Quintū altare sit Thadei qui mū
ditia cordis sui uiriliter dyabolū debellabat.
Sextū altare sit Mathie qui abhominatus
cupiditatem pditoris mei per uerā humilitateꝫ

meruit locum glorie sempiterne. ¶ Nunc filia querere poteris quare iohanne͂ et ceteros aplos de pgenie carnis mee no͂ pretuli petro in dignitate. Respondeo tibi pfecta caritas est illa ad deum qn homo nichil sibi de se relinquit. Sed ad omne͂ uirtutu͂ pfectione͂ se dilatat. Perfecta uero caritas est ad proximu͂ qn homo malis facit bona etiaz cu͂ ira exasperat. Bonis uero exhibet meliora maxime hijs quos repit in bonis operib; meliores. ¶ Ergo quia petrus feruentior fuit in caritate et nichil sibi existimabat ppriu͂ nisi q; meu͂ pmaneret in eternu͂. Ideo ut caro preferat spiritui electus est petrus ad pontificatuz. Qz uero in Johanne maiora signa dilectionis apparueru͂t hoc meruit castitas et futura constantia. Deus quippe ut dilatet dulcedinez bonitatis sue et insinuet caritate͂ suam quoq; eligit temp; psonas ppter fidei exaltatione͂. In quib; magnificari uult a creatura sua quando qz more fabri ebetata et frigida ignescit ut infirma extollet et supba deiciat ut sic deus ubiqz glorietur.

Reuelatio. xxiij. Qualiter edificanda sit eccl'ia in Watzstena et sic p consequens

per totū ordinem .

Filius dei loquitur. Chorus ecclie debz esse
ad occidentē. s. ad stagnū ⁊ murus al
tus ab aquilone a domo laterina iux
stagnū usqz ad finē curie clericor. Inter illuz
murū ⁊ chorū sit spatiū decemocto ulnarū
pro edificando collocutorio, quod unus mu
rus diuidat p mediū in longitudine a choro
⁊ ad murū iuxta stagnū. Et in illo locutorio
dēnt frēs ⁊ sorores loqui ad inuicē de necciis.
Et nulle fenestre sint in illo interstitio int
sorores ⁊ frēs ita q nullus ibi uideri possit
ab alio. Item due rote sint in illo muro q
les esse solent in monasterio reclusorum
Chorus clericor hic debet .xxij. ulnas in lon
gitudine sub una testudine ab occidentali pa
riete usqz ad sūmuz altare, ita q illud altarē
sit sub eadem testudine. Clerici stare debent
inter sūmū altare ⁊ parietē occidentalem.
Testudo uero habebit .xx. ulnas in latitudie
Ille autē paries qui est retro stallas frm ad
aquilonē ⁊ uersus sorores hēbit quiqz fenes
tras ad qs sorores faciant confessiones suas
⁊ recipiant corp⁹ dn̄i. Item ipa ecclia dz hēe
quiqz testudines in longitudine ⁊ tres in lati
tudine ⁊ quelibz testudo sit uiginti ulnaruz

in latitudine ⁊ uiginti in longitudine. Tres
uero testudines proxime retro a sūmo altari
ad orientē p trāsuersū totius ecclie adđant ad
chorum clericoꝝ. Sub tribus istis testudinibꝫ
debet ēē sex gradus in descensu a sūmo altari
p transuersū ecclie ⁊ quilibꝫ illoꝝ graduū super
se habebit duo altaria ita ꝙ sex sint ad dexteꝝ
⁊ sex ad sinistrū sūmi altaris Et quodlibet al
tare stet in obliquū ab altero incipiendo a pri
mo gradu proximo sūmo altari ex utraqꝫ pte
Sūmū altare hēbit quinqꝫ ulnas in longitudīe
⁊ duas ulnas cum dimidia in latitudine. Et
quodlibꝫ aliud altare de illis. xij. hēbit duas ul
nas cū dimidia in longitudine ⁊ unā ulnam
cū dimidia in latitudine. Et int̄ quodlibꝫ altare
illoꝝ xij. debꝫ ēē spatiū duaꝝ ulnaꝝ. Quilibet ū
gradus altariū debꝫ hēre in altitudine quasi unius
manus per transuersū. ¶ Paries ad orientem
hēbit duas ianuas sub duabꝫ ultimis testudini
nibꝫ. Sub media uero testudine nullū sit ostiū.
Et quelibꝫ illaꝝ duaꝝ ianuaꝝ hēbit sex ulnas
in latitudine ⁊ in altitudine ptingant usqꝫ ad
pauimētū chori sub pedibꝫ soroꝝ. In medio aūt
inter istas duas ianuas sit altare bēe uirginis
hn̄s q̄tuor ulnas in longitudine ⁊ tres in lati
tudine. ppe parietem ad orientem. Chorus bēe

uirginis per circuitũ altaris habebit .x. ulnas ĩ
longitudine ⁊ decem in latitudine ⁊ circũseptus
sit gẽris ferreis. Unus ambitus debet esse per
circuitũ totius ecclie interius iuxta parietes cir
cumseptus gẽris ferreis hñs q̃tuor ulnas in lati
tudine intra murũ ⁊ gerras. In quo ambitu dici
pñt ambulare ita tñ tantũ in altũ pretendatur
ꝙ non ueniant ad populũ laycũ. Sup ambas i-
ianuas per gradus ascendendo erit ingressus i
chorũ btẽ uirginis. ⁊ nullũ aliud ostium sit i illo
choro. Nullũ etiam põt esse ostiũ in illo ambi
tu ferreo uel gẽrato totius ecclie nisi unũ tm̃.
Et illa ianua sit cõtinue sẽrata ⁊ clausa ⁊ nunq̃
aperiatᷣ nisi qñ psona aliqua intrabit religionẽ
et etiam quotiẽs eṗs monasteriũ uisitabit. Itez
in medio parietis ad meridiem infra ambituz
gẽratũ sit altare sci Mychaelis ita ꝙ sacerdos i
uertat se ad austrũ. In medio uero parietis ad
aquilonẽ sit altare sancti iohannis baptiste ita
ꝙ sacerdos uertat se ad aquilonẽ Extra ambi
tum ⁊ crates ferreas in ecclia .s. ubi sunt secula
res edificanda sunt etiaz altaria ubi sacerdotes
peregrini ⁊ seculares possint celebrare. Colũpne
hẽbunt .xi. ulnas in altitudine a pauimento ec
clesie usq; ad trabes uel ad arcus testudinis cho
ri soroꝝ sup quod stabũt sorores ⁊ sub ill asserib;

figant' lamme cupree ne noceat ignis. Colupne per pauimentu chori sororu ascendant ita q͏ habeant q̄tuor ulnas uel plus si necesse fuerit in lo gitudine a pauimito soror anteq̄ inchoant' uel attingat' ad testudines. Om̄s aut' testudines sup chorū frm̄ et totam ecclia3 equalem hēbunt altitudinē q̄tam hīe pōt et nc̄e fuerit. Nulla subtilis pictura uel scultura erit in ualuis ecclesie/ fenestris parietib͏ uel columpnis. Sed totum erit ex opere plano humili et forti. Potest tamē in parietib͏ depingi passio mea et memoria scōr meor. fenestre uitree nō debent hīe colorem nisi albū et glaucū. Ecclia debet edificari de lapidib͏ excisis a montib͏ lapideis et in terra inuentis et nō de laterib͏. Tectum tamē pōt esse bene de lateritijs sicut et testudines.

Reuelatio. xxiiii. De locutorij sororum et frm̄ et alijs edifitijs eorum.

Dicit sponsa xpi bt̄a Brigida. Vidi a magna domo lapidea usq3 ad cespitem qui est ad austrum late uie in qua apparuit michi murus longus et altus Eccliam cui9 fūdamta et parietes et fenestras et longitudinē et latitudinē uidi et diligent' attendi. Deinde a

cornu occidentali maioris domus. Vidi murū magnū usqz ad sanctuariū ubi m̄ a spū dcm̄ est. Ab isto muro usqz ad scāriū edificabitur murus ubi sit locutoriū friū in quo sint fenestre due .i. rote pro collocucōis fribȝ ⁊ sororibȝ et necc̄ijs friūm recipiendis. ¶ Deinde a muro qui ascendebat a cornu domus uidi alterū murū qui protendebatᶜ ad domū lapideam paruam ubi michi dicebatᶜ hic erūt habitacula clericoꝝ. Deinde a cornu parue domus istius ascendebat murus qui protendebatᶜ ad murū qui stabat in cespite. Tunc audiui in spū In isto muro erunt parua prata ubi necc̄ia friūm .s. ligna et hmōi recipientᶜ et ibi erūt etiam domus pro infirmis inspiciendis ⁊ curandis ⁊ iste murus uidebatᶜ hr̄e in longitudine quasi ulnas centū ⁊ duodecim. Deinde a sūmitate muri qui stabat in cespite usqz ad domū lapideam que ē in oriente a parua domo lapidea uidi muruȝ de quo michi dcm̄ est. Hic erit locutoriū fratrū cū secularibȝ. Et ille murus uidebatᶜ hr̄e in longitudine q̄sͥ ulnas centū ⁊ octo. Deinde a cornu occidentali uersus aquilonē magne domus lapidee uidi murū qui circuibat pomeriū iuxta situm aquaꝝ arboꝝ qui murus circuiendo pomeriū reflectebatur a cornu orientale magne

domus. Post hec vidi murū ascendentē a cornu orientali qui protendebatur directe ad parietem ecclie. Et tunc audiui in spū. In isto muro erunt tres domus una decent edificata ubi epi et prī cipes pnt audire sorores. Alia domus erit p nāiis accipiendis. Tertia erit pro infirmis inspitiēdis et curandis. ¶ Post hec vidi ultra stagnū ecciaz similē isti cum edifitiis suis quā ex omni pāte circuibat murus longus fortis et altus. Et tūc audiui in spū domus et ecclia que edificabuntur post istam ecclīam simili mō edificabūtur sic modo vides. Laus tibi xpē.

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

centimeters
inches
M000873
Don Williams
All values are batch averages
Density
D50 Illuminant, 2 degree observer